

VIAȚĂ DE ORGANIZAȚIE

CE OFERA STUDENTILOR BIBLIOTECA?

MICROENCICLOPEDI

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL XXII
SERIA II,
NR. 5432
—
6 PAGINI
25 BANI
—
SÎMBĂȚĂ
5 NOIEMBRIE
1966

● În acest număr ● În
paginile ● În acest nu
măr 2-3-4 ● În
pagi 2-3-4 nile
● În acest număr ● În
paginile ● În acest

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ

CRAIOVA (de la
corespondentul no-
stru).

În zilele de 3-5 noiembrie are loc în regiunea Oltenia un schimb de experiență cu caracter republican pe tema folosirii pe scară largă a sistemelor intensive de creștere a păsărilor în cooperativele agricole de producție, organizată de Consiliul Superior al Agriculturii, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și Consiliul Național al Femeilor. La schimb de experiență participă tovarășii: Vasile Vilcu, președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, Maria Ciocan, secretar al Consiliului Național al Femeilor, Nicolae Barbu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, reprezentanți ai unor organe economice centrale și locale, crescători de păsări, și președinți de cooperative agricole din toate regiunile țării.

TRONSOANE DIN BETON ARMAT

CLUJ (de la cores-
pondentul nostru).

Primele tronsoane din beton armat produse la întreprinderea metalurgică din beton precomprimat Alud au luat drumul marelui șantier de la Porțile de Fier.

La această întreprindere s-a început să se producă o primă linie tehnologică: cea de fabricare a tronsoanelor cu o capacitate de 400 m.c. pe lună.

VÎRSTA DE AUR

SĂRBĂTORIREA MAJORATULUI

Ne-am obișnuit ca în această perioadă a anului să-i sărbătorim pe băieții și fetele care implinesc 18 primăveri. O vîrstă nu se rotunjește, pentru o întreagă generație, în aceeași zi, nici în aceeași lună, dar alegerea acestui moment și organizarea sărbătoririi lui în anotimpul cînd casele se umplu de rodul bogat al pămîntului, e sinonim cu un simbol: 18 ani, spunem cu mîndrie, este vîrsta majoră a vișurilor, vîrsta cînd, născute din învîtătură, din aspirații, din aptitudini, toate cultivate prin grija familiei, a profesorilor, a partidului și statului — idealurile capătă contururile precise ale realității.

„Vreau să fiu muncitor, inginer, lucrător pe ogoare, medic, profesor — spun pe la 14-15 ani și vocea ta mai lasă încă sentimentul că nu s-a terminat alegerea. „Voi fi muncitor, inginer, lucrător în agricultură, medic, profesor! — spun la 18 ani adăugînd, uneori, tîngă semnul de exclamare, dovada certitudinii: sute de mii de tineri, absolvenți ai școlilor profesionale, tineri care muncesc pe ogoare etc. etc. poartă deja, scris sau nescris, certificatul de calitate al hărniciei lor. De cîte ori responsabililor cu angajările pe șantierele de la Galați sau de la Porțile de Fier, din Craiova sau de la Lotru nu li s-au ardat, cu îndreptățită mîndrie, în ultimele luni, buletinele: „Vă rog să mă primiți ca muncitor — am împlinit 18 ani!”. Alte sute de mii de băieți și fete se află, la aceeași treabă a vîrstei, pe băncile liceelor de specialitate, ale facultăților, pășind sigur spre viitoarele profesii.

Firesc, maturitatea gîndirii. (Continuare în pag. a V-a)

a aspirațiilor, seriozitatea alegeții unui drum în viață, formarea perseverenței de a munci pentru îndeplinirea lui nu s-au pregătit și nu se pot pregăti într-o singură zi. Nu intră doar o socoteală aritmetică în calculul simplu al cifrei maturității: an cu an, învîtătură cu învîtătură, fiecare sfat al părinților, al tovarășilor profesori, îndemnurile primite în organizația de pionieri și de U.T.C., experiența personală — întreaga ambianță a vieții noastre socialiste — toate acestea au rotunjit și rotunjesc sentimentul răspunderii cetățenești care încep odată cu majoratul.

Este de datorita celorlalți tineri, a organizațiilor U.T.C. indeosebi, să se ocupe cu grijă de dezvoltarea firească a răspunderii formate, de primirea tovarășească, prietenească, a celor ce implinesc 18 ani, în rîndurile oamenilor maturi. Tradiția cere de acum ca momentul — de neuitat în viața fiecărui tînar — să fie marcat printr-o sărbătoare colectivă. Formele de organizare a acesteia pot fi foarte diverse.

„Scinteia tineretului”



Pasiune, perseverență, competență profesională. Iată atribuțiile caracteristice unei vîrste, cea de 18 ani — în cazul de față a tînarului NICOLAE TĂNĂSE, băncitor la Uzina de mașini electrice București. S-a marcat în producție, el este și un elev deosebit în clasa a X-a la liceul seral.

Foto: I. CIUCU

Întrevederea dintre secretarul general al C.C. al P.C.R., Nicolae Ceaușescu și primul ministru al Iranului, Amir Abbas Hoveida



Joi după-amiază, secretarul general al C.C. al P.C.R., Nicolae Ceaușescu, împreună cu președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, au avut o întrevedere cu primul ministru al Iranului, Amir Abbas Hoveida. La întrevedere a participat Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Ciocară, ministrul comerțului exterior, George Macoveșcu, adjunct

al ministrului afacerilor externe, Valentin Vlad, însărcinat cu afaceri ad-interim al României la Teheran. Șeful guvernului iranian a fost însoțit de persoanele oficiale iraniene care-l însoțesc în vizita în România. În timpul întrevederii s-a relevat că relațiile între cele două țări evoluează pozitiv, exprimîndu-se hotărîrea comună de a le dezvolta în folosul ambelor popoare.

În schimbul de păreri care a avut loc asupra problemelor actuale ale situației internaționale s-a evidențiat dorința celor două țări de a-și aduce și în viitor contribuția la promovarea colaborării între popoare, la lichidarea focarelor de încordare internațională și la asigurarea păcii. Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Plecarea primului ministru al Iranului

Vineri dimineață, a părăsit Capitala Excelența Sa Amir Abbas Hoveida, primul ministru al Iranului, împreună cu soția care, la invitația președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste Române, Ion Gheorghe Maurer a făcut o vizită în țara noastră. Impresionat cu înaltul ospăț al plecat dl. Mehdi Sami, guvernatorul Băncii Naționale iraniene, D-na Farokhroo Parsay, adjunct al ministrului educației și alte persoane oficiale care l-au însoțit în vizita sa în România.

Premierul iranian a fost condus la aeroportul Băneasa de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, cu soția, Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, cu soția, George Macoveșcu, adjunct al ministrului afacerilor externe, de membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale, generali și ofițeri superiori, ziaristi. Au fost de față membrii delegației economice guvernamentale iraniene aflate în țara noastră. Pe aeroport erau arborate drapelul de stat iranian și româ-

nești. După întonarea imnurilor de stat ale celor două țări, primul ministru al Iranului și președintele Consiliului de Miniștri al României au trecut în revistă garda militară de onoare. Apoi, oaspeții si-au luat rămas bun de la persoanele oficiale aflate pe aeroport. Înainte de a se urca în avion, premierul Iranului și-a luat un călduros rămas bun de la președintele Consiliului de Miniștri al României. Un grup de pionieri au oferit flori oaspeților. (Agerpres)

„FRÎNE” ÎN PREGĂTIREA ȘOFERILOR

În jurul nostru vedem la posturi zeci de mii de șoferi. În majoritate covârșitoare, aceștia își îndeplinesc îndatoririle în mod exemplar, se bucură de aprecierile calde ale beneficiarilor, ale călătorilor.

Atiam însă și fapte ale unor dintre ei, care, în afara accidentelor — în majoritate soldate cu însemnate pagube materiale și uneori cu victime — se dedau la acte ce dovedesc în primul rînd ignoranța celor mai elementare reguli de conduită în societate, lipsa totală a educației lor cetățenești.

Cîteva sondaje efectuate în diferite regiuni au scos la iveală concordanța dintre frecvența accidentelor și a manifestărilor buliganice ale unor șoferi și vîrsta, modul de pregătire și vechimea în meserie a acestora. Aproape toți sînt tineri pînă în jur de 25 de ani: sînt absolvenți ai școlilor de șoferi profesioniști; au o vechime în meserie de maximum 2-3 ani.

Cine trebuie să-i pregătească pe șoferi, ca oameni, ca cetățeni — avînd în vedere că ei lucrează independent și sînt nevoiți ca în cea mai mare parte a activității lor să se descurce singuri, să acționeze după propria voință? Răspunsul este unul singur: ȘCOALA.

Și, ca un corolar, apare întrebarea: așa cum este organizată în prezent școala de șoferi profesioniști, poate ea



asigura pregătirea temeinică — din toate punctele de vedere — a conducătorilor de autovehicule?

Discuția avută săptămîna trecută cu conducerele celor două școli din orașul Roman — care sînt absoluite anual de peste 3 000 de șoferi — cam a zecea parte din totalul pe țară — a scos la iveală o seamă de neajunsuri care comportă considerațiuni mai ample.

Să mergem pe firul celorva constatări. La școala de șoferi profesioniști nr. 1 am răsfoit la întîmplare cîteva cataloage atît ale seriei care a început cursurile la 15 octombrie a.c., cît și din seriile trecute. Am constatat cu surprindere că unii dintre elevii au fost nevoiți să parăsească școala înainte de termen, fiind exmatriculați. De ce? Constantin Huci, de exemplu, trimis la școala de Direcția regională a transporturilor auto Bacău în seria de la 1 aprilie, a.c. a fost arestat la 24 mai pentru antecedente penale; la fel s-a petrecut și cu Gheorghe Damian și Gheorghe Anghel, ambii din regiunea Iași; după ce la 25 septembrie a.c. a terminat școala, pe Ilie Neamtu din regiunea Bacău l-au căutat organele de miliție pentru că are de executat o condamnare de 5 ani; alți trei tineri au fost exmatriculați după cîteva zile, deoarece la 16 octombrie (dec. cu ajuns în școală)

Ing. ARTUR IOAN

(Continuare în pag. a V-a)

Ansamblul artistic al U.T.C. în turneu

Joi 3 noiembrie. Orela 10. Peste cîteva minute formatiile Ansamblului U.T.C. încep repetiția generală a unui nou spectacol.

Pe scenă, în culise, pe coridoare, în cabinile plutește îndreptat, dar palpitant, atmosfera atît de specifică „premierelor”, competițiilor artistice.

Se pun la punct acordajele, coriștii întonează obișnuitele vocalize, conducătorii formațiilor fac ultimele rețuturi ale unui nou spectacol. În pauză, Nicolae Frunzeț, regizorul Ansamblului, ne pune la îndemîna cîteva date care privesc la noul spectacol care va fi prezentat într-un turneu al căruia itinerariu trece prin orașele Iași, Roman și Bacău.

Participă întregul ansamblu.

Numal cîteva formele totalitad însumă 120 de artiști amatori reprezentînd formațiile noastre de muzică ușoară, muzică populară, cor și dansuri populare (muzică populară), George Grigoriu (muzică ușoară), P. Crăciun (cor) și T. Vasilescu (coregrafie).

Vreți să-mi dați cîteva amănunte asupra noului spectacol?

Închiat partidului și patriei, ei încearcă să valorifice, mai mult decît spectacolele anterioare comorile folclorice ale poporului nostru. De altfel, pentru prima dată, piesele corale vor fi acompaniate de orchestra de muzică populară.

— Ce piese deosebite au fost inserate în programul spectacolului?

— Printre multe altele am amintit piesa „La oglindă” într-un nou aranjament, „Pescărușul” (un dans modern în concepție coregrafică a lui T. Vasilescu), un dans moldovenesc special integrat repertoriului nostru permanent pentru acest turneu, „Dansul fetelor cu maramă” și „Dansul călătorilor” laureate a mai multor festivaluri mondiale, un dans biborean cu un minunat schimb de costumate, noi piese corale etc.

— Nu vă pot transmite decît toate urările de succes ale cititorilor noștri și ai spectatozilor voștri.

I. SAVA

COPIII MEI, COPIII TĂI, COPIII NOȘTRI

VIRTUȚILE PERMANENȚEI

Imaginea maternității devinută simbol artistic pe un registru întins de modalități omănă același sentiment tonic al mîndriei nereținute a mamei, dătătoare de viață și ocrotitoare a ceea ce înseamnă permanentă perpetuare umană pe aceste pămînturi. Mîndria de a fi mamă, de a fi părinte este în ordinea firească a sentimentelor profunde omenești, de primă mîrime. Artă în-a cîntec bînefacere, în-a descoperit semnificațiile sociale, generațiile și-au idealizat părinții transformînd instinctul maternității într-un înalt sentiment identificabil cu cel al edificării continue și ascendente în univers a existenței noastre etnice. Folclorul, memoria multiseculară a poporului, a conserbat transmitînd generațiilor ce vor urma,

stenă, pe vatra strămoșească, chipul mamei la a căruil căldură sufletească au crescut marii eroi ai cîntecului și inteligenței omenești. Mamele lor, ale acestor oameni, au devenit deja legendare intrînd o dată cu rotirea generațiilor de pe aceste pămînturi în conștiința națională. Mama lui Ștefan și a Vrîncenilor, mama lui Mihai Viteazul și a lui Băneșcu, a lui Eminescu și Enescu.

S-au năpustit în galop istoriei asupra orizontului nostru național dezlănțuitele hoarde migratoare, au rîmîit la spațiul mioritic craii și hanii din zările lumii poftind bogățiile pămîntului și limpezile dimineți ale țării. Bolile și foametea, ruinele și pirjolul au crescut istoria noastră națională. Au fost vremi de amarnică bejenie, de retragere în leagănul de

plătră al Carpaților. Locul celor căzuți în încrîncenarea cu o amuzantă fatalitate căreia bogățiile și virtuțile locurilor și locuitorilor dădeau istoriei noastre valențe dramatice, au fost luate înzecit de urmași. Mama le-a dat viață, așa cum în cum-păsa luptelor mama le-a îmbărbătat inimile. În aburul de aur al legendelor descifrăm dramatismul și înaltul



Poezie simplă și optimistă — zîmbetul candid și senin al copilăriei

sentiment patriotic al mamei: „Ștefan Vodă cel Bun”, bătîndu-l turcii la Războieni, au mers să intre în Cetatea Neamțului. Și fiindă numă-sa în cetate, nu l-au lăsat să intre și i-a zis că pasărea în cuiubul său nu pierie, ci să se ducă în sus să strîngă oaste, că izbînda va fi a lui. Și așa, pe cuvîntul mine-sa, s-au dus în sus și au strîngut oaste (...) Și din de-

părtarea acelor timpuri dramatice răzbate spre noi imaginea Vrîncioșiei sintetizînd chipurile atîtor și atîtor mame care au făcut să răzbată dină în zilele renașterii noastre naționale, un popor

VARTAN ARACHELIAN
(Continuare în pag. a V-a)

MĂSURI PRIVIND IMBUNĂTĂȚIREA DREPTULUI LA PENSIE AL FEMEII (Consultație)

CITIȚI
IN PAG.

2

(Continuare în pag. a V-a)

Intilnirea apelor

Sus în munți, la Chelle Argeului unde cetina brazi- lor murmură legenda meșterului Manole, unde cetatea lui Vlad Tepeș stă mărtoasă ridicării marelui cetățiu a luminii, vorbind cu ea de pe celălalt mal al veacurilor, acolo își dau întâlnire apele. Topologul și Cimpina au străbătut primul lor drum pe galeria de aducțiune sfredelită în piatră...



Nu, nu stătem în șanțuri; a o imagine strălucitoare din bibliotecă universitară. Studenții învață...

CE OFERĂ STUDENȚILOR BIBLIOTECA?

La Institutul politehnic din Brașov am adresat unor cadre didactice și studenți întrebarea: Oferă biblioteca, publicațiile, cărțile și cursurile de care au nevoie studenții pentru pregătirea de specialitate? Un prim răspuns mi l-a dat tovarășul lector univ. Aurel Negrușiu...



Imbogățim literatura tehnică de specialitate cu o serie de manuale importante - Studiul lemnului, Tehnologia fabricării mabilei, Produse finite din lemn, Utilaj și tehnologia fabricării cherestelei...

Consider că editurile trebuie să atragă mai mult decât până acum cadrele didactice la întocmirea unor lucrări mai vaste, mai complexe, în special pentru domeniul proiectării utilajelor, sculelor și instalațiilor tehnologice...

Prof. ing. ION STĂNESCU: Confirm ceea ce mi a spus studenții în legătură cu necesitatea documentării pentru secția utilaj și tehnologia prelucrării la cald. Se simte mai ales nevoia unei lucrări ample despre calcularea și...

construcția laminarelor. Adaug faptul că nu avem cărți suficiente despre acționări pneumatice și hidraulice folosite în construcția de mașini automate, ca și pentru controlul automat pe mașini-unelte și linii tehnologice. Călea de soluționare o văd în elaborarea unor astfel de lucrări de către specialiștii noștri...

Cum observările și propunerile înscrise aici se referă în primul rând la necesitatea stimulării activității editoriale în legătură cu anumite titluri de lucrări sau domenii de specialitate, le oferim spre studiu și remitere către mai grabnică editare tehnică, editură didactice și pedagogice și directorii de specialitate din Ministerul Învățământului.



ION TRONAC

CONSULTAȚIE

Alături de celelalte măsuri preconizate (ca, de pildă, reducerea impozitelor pentru familiile care au 3 sau mai mulți copii, plata, din fondul asigurărilor sociale de stat, a ajutoarelor de sarcină și lăuzie în cuantum de 100 la suta din salariul tarifar și indiferent de vechimea nelătruptă în muncă - tuturor mamei salariate care nasc al treilea copil și următorii, sau acordarea unei indemnizații de naștere de 1000 de lei pentru cel de al treilea copil și următorii, precum și asigurarea - la cerere și acio unde specificul muncii permite - a încadrării în producție cu înmăntare de normă a mamei cu copii în vârstă de până la 7 ani, toată pentru a se crea acestor angajate posibilități cât mai bune de a se ocupa de creșterea, îngrijirea și educarea copiilor), dispozițiile cuprinse în Proiectul de lege a pensiilor fac parte din ansamblul măsurilor menite să contribuie din plin la sprijinirea familiei, la ocrotirea mamei care a născut și crescut copii și care, atât în perioada de activitate salariată, cât și după încetarea prestării muncii, trebuie să se bucure de aceeași atenție.

După cum este cunoscut, prin Proiect limita de vîrstă la care angajații sînt îndrituiți să obțină înscrisura la pensie a fost majorată cu 2 ani. Acesta, desigur, determină de realitate de an din viața țării, atât necesitățile spirituale de satisfacere a cerințelor mereu crescînde ale economiei naționale de cadre calificate și cu o bogată și valoroasă experiență, cât și creșterea duratei medii de viață și menținerea capacității fizice și intelectuale pînă...

Acestea sînt prevederi cu aplicatie generală care instituie importante măsuri de protecție pentru femei.

În afară de cele arătate, proiectul vine însă și cu unele măsuri speciale statornicite în considerarea femeilor mame. Pe această linie se înscriu prevederi, cum sînt cele cuprinse în art. 9 din Proiect, potrivit cărora angajatele care au născut cel puțin 4 copii și l-au crescut pînă la vîrstă de 10 ani, beneficiază de o reducere a vîrstei de pensionare cu un an, iar pentru cele care au născut 5 copii și l-au crescut pînă la vîrstă de 10 ani, limita...

loc decît la cererea angajatei înoprețită. Este deci un drept recunoscut numai în favoarea angajatei. Asadar, dacă interese acesteia cer, ea va putea continua activitatea, unitatea - subliniez încă o dată - fiind lipsită de posibilitatea de a cere înscrisura angajatei la pensie.

O altă înlesnire adusă de noile prevederi în materie de pensie o constituie cea referitoare la întreruperile în muncă. Este cunoscut că potrivit actualei reglementări, la stabilirea pensiei, nu se ia în considerare vechimea în muncă anterioară unei întreruperi în activitatea salariată mai mari...

anul, respectiv, mai mare de 10 ani consecutiv. Prin alin. 2 al art. 14, proiectul de lege instituie unele cazuri în care întreruperile în activitatea salariată se consideră a fi justificate și care, deci, nu atrag reducerea cuantumul pensiei pentru limita de vîrstă. Astfel - și amintim numai unul din cazurile prevăzute - se consideră întrerupere justificată timpul cît o persoană îngrijește unul sau mai mulți copii în vîrstă de pînă la 10 ani sau membrii de familie invalizi de gradul I sau II (spre deosebire de actuala lege care cerea ca soția să îngrijească copiii în vîrstă de pînă la 8 ani sau copii invalizi de gradul I sau II în vîrstă de pînă la 18 ani). Se creează astfel un regim mai favorabil de care vor beneficia în primul rînd femeile, sînt fiind că datorită situației lor specifice în familie, ele erau acelea care se puteau afla mai des în situația de a avea întreruperi mai îndelungate în muncă.

În sfîrșit, mai amintim, referitor la pensia de urmas pe care soția celui decedat este îndreptățită a o primi, că limita de vîrstă cerută pentru acordarea dreptului la această categorie de pensie, se reduce de la 57 ani - vîrstă stabilită de proiect - la 50 ani, dacă pînă la data decedului susținătorului, soția a născut 5 copii. Tot în legătură cu pensia de urmas, menționăm și înlesnirea creată în favoarea soției care, de a implini vîrstă de 50 ani, dar nu are 20 ani de căsătorie, dar are între 15-20 de ani, va beneficia de o pensie calculată proporțional cu numărul anilor de căsătorie.

MARIA FLORESCU cercetător științific la Sectorul de drept al muncii din Institutul de cercetări juridice al Academiei Republicii Socialiste România

MĂSURI PRIVIND ÎMBUNĂTĂȚIREA DREPTULUI LA PENSIE AL FEMEII

cu 2 ani, noua lege păstrează, din acest punct de vedere, diferențierea între condițiile de pensionare a bărbaților și cele aplicabile în cazul femeilor, sînt fiind că în ultimul caz, vîrstă cerută este cu 5 ani mai mică decît în primul caz.

de vîrstă se reduce cu 2 ani. Este o prevedere pe care legislația pensiilor nu o cunoștea. Legat de acestea, mai trebuie menționat, că în timp ce înscrisura la pensie a oricărui angajat care a implinit vîrstă de pensionare și are cel puțin vechimea minimă cerută de lege, se poate face, nu numai la cererea lui, ci și din inițiativa unității unde prestează munca, pensionarea femeilor mame, a căror limită de vîrstă a fost redusă cu unul sau doi ani în condițiile...

de 10 ani consecutiv, sau este avută în vedere numai jumătate din perioada anterioară întreruperii de 5-10 ani consecutivi. Proiectul realizează din acest punct de vedere un însemnat progres, prin înlăturarea oricăror prevederi referitoare la anulara sau reducerea unor perioade de vechime în muncă, aplicându-se o nelăștată reducere a cuantumul pensiei de 0,50 sau 1 la sută pentru anii de vechime anteriori unei întreruperi nejustificate în muncă de 5-10...

OMUL CU 300 DE PRIETENI

Aproape în fiecare zi sosesec, la aceeași adresă din Tecuci, pe numele profesorului Ștefan Andronache, cite 4-5 scrisori: picături sau cărți poștale ilustrate. Unele sînt expediate de tineri din Polonia, altele din Cehoslovacia sau U.R.S.S., altele din Iugoslavia, Italia sau Ungaria. Și lucrul acesta se petrece de cîtiva ani. Aproape în fiecare zi, citeva cărți poștale ilustrate, pornite din mai multe părți ale lumii, se întîlesc în același loc și aduc cu ele aerul proaspăt al unui peisaj, atmosfera aglomerată a unei capitale sau liniștea unei săli de muzeu. „Mon cher ami!”, „Mein lieber Stefan!”, „Dorogoi Stopa!”, „Auguri cordiale!”, „Dobry przyjaciel!...”

Cuvintele acestea nu mai sînt simple formule de politețe așezate în fruntea citorva rînduri de vrări de bine; așa cum sînt adresate, unui tînr de la Tecuci, ele se adresează în egală măsură și fiecăruia dintre ceilalți prin simplul fapt că ajung toate pe masa de lucru a profesorului român. Se realizează în felul acesta un amplu dialog între tineri de cele mai diverse preocupări și care nu s-au văzut încă niciodată, dar își cunosc unul altuia gusturile, preferințele, obiceiurile. La rîndul său,

postale ilustrate din țară: peste 10 000 de exemplare. Numărul mare de ilustrate și varietatea lor au impus o organizare pe „capitole”: mari orașe ale lumii, marile muzee, monumente istorice și de artă, portul popular al mai multor țări, flori rare, case memorabile ale oamenilor de știință și artă și încă multe altele. Unele ilustrate sînt exemplare rare. De altfel, Ștefan Andronache nu păstrează această bogăție numai pentru sine. Din timp în timp, în vitrinele de stradă ale bibliotecii raionale sînt organizate expoziții pentru locuitorii orașului. Cîteva titluri vor exemplifica numai în parte aferimația: „Primăvara pe meridianele globului”, „Polonia în imagini”, „Călătorie la Leningrad - popas la Ermitaj”, „Tineret în arta plastică a lumii”...

Insemnări

Ștefan Andronache trimite și el prietenilor de peste hotare scrisori, ilustrate cu imagini din țara noastră. Într-o lună expediază și el, din Tecuci, în jurul a o sută de picături, ceea ce înseamnă mai mult de trei scrisori în medie pe zi.

Ceea ce realizează tînrul profesor prin acest larg schimb de corespondență este faptul că are în prezent una din cele mai bogate colecții de cărți

D. MATALEA



ROMAN ȘTIINȚIFICO-FANTASTIC

— VERSIUNE PRESURTATĂ —

de N. PĂDURARU

Consultant științific: ION DIMA conf. univ.

REZUMAT: Urcînd în munte, Toader și tatăl său descoperă un schiit străvechi, în interiorul căruia băiatul găsește un aerolit straniu.

Cum virful se făcuse praf în cădere, Toader, coji foile de metal și dezveli cu greutate un container cît o lămie, pe care-l puse în buzunar. Cotrobîi și după alte lucruri, se juți, găsi un lăcaș goal și nimic altceva vrednic de luat în seamă. Cîștit vorbind, nici nu-i mai trebuia altceva. Pășii alunecînd printre stâlpi, urcă trînduc mîna de piatră și apără în cadrul gării, stuturînd containerul.

— Toadere, Toadere, nesocotit mai ești! Dacă făcea explozie? Te certă bătrînul, Ce jucărie mai e și asta?

— Un container? size băștelul fericit. Ai văzut cu norocul sînt? — Și racheta cum e? Dar schitul? Toader răspuse cumpe la toate odată, cu gura, ochii și mîna. Apoi îl lădă pe bătrîn în urmă și alerpi să des de ștre Comisiei de Astronauțică și Departamentului Arheologiei. Drumul se întindea drept și bătrînul îl văzu prîbușindu-se tocmai departe, încercînd să facă semn și iar cînd, de estă dată definitiv. Alături de el se rostogolise și schiștea în soave containerul. Dar la copil ajunse mai tîrziu, unde dispăruseră care venise dimpotrivă, cu 118 turpiți, și degeaba răcni și semnaliză bătrînul, oamenii se buleseră acolo, un moașt, două, trei, apoi începură să fugă. Cei mai voinici au fost culeși după aceea chiar și de la 500 de metri depărtare.

Capitolul II

Inginerul Bartolomei recepționă cu uimire grupurile detectoare pe care le aștepta tocmai peste 8 luni, dar sru prezenta de spirit și cîciua un pahar de vin cu Stoica, pilotul „Ciocîrliei”. Prezența de spirit sru și după-amiază, dar dacă ar fi fost să bea zin cu toți piloții care-i aduceau materiale, unde ar fi ajuns? Bine că avea asistente, la cîteva zile, pe stația satelit Bruno-8 nu mai aveai loc să pui un ac, astfel că Bartolomei începu să plaseze materiale pe orbită, mereu mai uimit, căci astrovada MC 72 era doar ultima de pe lista montajului. Capac la toate le-a pus brigada de 84 ingineri-montori. Uite-al naibii, unde dispăruseră toate ultra-urgentele lui Dumitrescu, șeful Spațiului, că-i făcea plocon nu unul-doi, cum ceruse degeaba pînă atunci, ci pe toți 84, cei mai buni montori ai lui Dumitrescu.

Cuiddătenia se adînci și mai tare a cincea zi, cînd „Ciocîrlia” poposi la docul B cu un transport masiv de automate utilitare. Bartolomei nu le ceruse niciodată, și de aceea obținu la teleordonă Centrul Spațiului, să vadă ce-i cu ele.

— Dumitrescu, tele-i cu fierăria asta de pe „Ciocîrlia”? Tu mi-ai trimis-o? — Eu, băiete, eu.

— Păi de ce? — Las' să fie. Ascultă, tu te-ai uitat măcar așa vreo dată prin „fierărie”? Prin ultimele modele? — N-am eu timp de așa ceva! se lepădă inginerul. Montez.

— Fă-ți timp, și fă-le loc pe Bruno. Or să-ți prindă bine.

Bartolomei ridică din umeri și plasd automatele pe orbită. Singur matematicianul Taut le mai controla unora protecția antimeteoritică, fiindcă erau automatele inventate de el, la urmă urmei. Zina următoare urcără absolut toate accesoriile astrovadei MC 72, așteptate propriu-zis peste un an și jumătate. Bartolomei nu mai avea de mult cap și mîini pentru toate. O astrovadă hiperluminică de genul lui MC 72 trebuia dichisită bătrînește și metodic, nu în graba asta de perfecționare sruu cerc, se spărgea dracului în bucăți la saltul peste viteza luminii. Deocamdată tăcu. N-avea chef să-i retragă Dumitrescu inginerii. Dar pîndea. Luase local tehnicianului de la taboulul controlului de calitate și-i jurase să nu permită nici o imperfecțiune. Își pierdu să apară toleranțe, apărea cifra 100/10.

Între-o după-amiază, Bartolomei recepționă bănuitor și nedumerit cele 4 rachete de cîrfaj și containerele de combustibil. Era de-a dreptul absurd. Containerele nu se trimis niciodată înaintea startului, așa că le ordonă retur și mai ceru o dată pe șeful Spațiului la teleordonă. Dar nu mai era nevoie. La docul A venise „Ciocîrlia”, să-l ducă jos pe Pămînt la o întrevvedere cu Dumitrescu.

— Intră, Bartolomei, intră, îl pofti Dumitrescu. Și alege-ți fotoliul care-ți convine, eu am obiceiul să asigur adersarulul toate condițiile.

— Poate nu-s eu Bartolomeiul care-ți trebuie.

— Unul este Bartolomei — îl asigură șeful că nu greșise.

Intrară pe neașteptate dinspre secretariat trei oameni pe care Bartolomei îi credea departe. Inginerul se foi neliniștit pe fotoliu. Ce căuta aici profesorul Taut, de ce nu era la calculatoarele lui? Pe urmă, nu știa ce să zică de Stoica, pilotul „Ciocîrliei”. Dar doctorul? Că doar...

n-o fi venit aici pentru el doctorul Pascu, prieten vechi de cînd lumea și tot de cînd lumea de neglijat. Miroșea ușor a cunșpirate, asta miroșea.

— Știu că nu-l prea cunoști pe Stoica, - începu șeful, - dar el te cunoaște pe tine și astronava ta. Ți-i propun pilot și tehnician moletronist. E primul meu om, și uite că pentru tine, mă lipsesc de el.

Bartolomei inclină capul la așa favoare.

— Bănuiesc că știi de unde provine racheta.

— Care racheta?

Dumitrescu păru puțin mirat.

— Aia din schitul Izvor. Venită pe ghidaj bio din sistemul I-RBC-5003, nu ți-am mai spus?

— Asta-i foarte departe... subție Bartolomei ochii.

— Faptul că e pe ghidaj bio nu-ți spune nimic? Ți cerceț el.

— Ce vezi să-mi spună? întrebă Bartolomei.

— De exemplu, că radiația aia noctodă care a îmbolnăvit 119 oameni, nu-i întimplătoare.

— Nu m-am gîndit la asta. Niciodată.

Nu mai scosea nimeni o vorbă, urmîrînd absenți cum își plătîndă profesorul Taut barba cu degetele.

— Dar de concluziile doctorului Pascu în cazul Toader, ai auzit?

— Ceva. Că bolnavii au simptome de moarte aparentă și că-și revin cu regularitate cite 40 de minute la fiecare 4 zile. Aproape nimic, după cum vezi. Doar n-o să-i ia tu pe Pascu în serios cînd spune că cei 119 oameni vor muri după 60 de cicluri a cite 4 zile, iar medicina n-are nici un leac. Pascu e obosit, atîta tot.

— Da? — E prima dată cînd te vreau și pe tine doctor, mormăi Pascu.

Bartolomei tăcu.

— Ce văd tot băgați voi ăștia de la Spațiu ca musca-n-era să zic eu unde, strigă deodată doctorul, adus și el probabil la limita răbdării. Iată-i verdictul tuturor experților Pămîntului! Ce, pentru voi totul e posibil? Ia mai lăsați-mă în pace. Spuneți o dată, Dumitrescule, pentru ce l-ai chemat.

— Am zis eu că ăștia s-au vorbit înaintea, gîndi inginerul din imperceptibil din cap.

● Tribuna secretarului U.T.C. Viața de organizație și cerințele AZI și cerințele vârstei ● Răspundem la întrebările cititorilor ● Viața



VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

DIFICILUL ÎNCEPUT AL MATURIZĂRII

O SARCINĂ IMPORTANTĂ - EDUCAREA POLITICĂ A NOILOR UTECIȘTI

CE INSEAMNĂ ȘI CE AR TREBUI SĂ INSEMNE IN ACTIVITATEA ORGANIZAȚIEI U.T.C. DE LA I.R.A. - 17 - BUCUREȘTI:

100%

Din cei 450 de uteciști, cîți numără organizațiile de bază de la IRA 17 - București, 10 la sută au fost primii în rîndurile organizației în timpul anului în curs. Ei alcătuiesc, așadar, o parte însemnată, care nu poate fi trecută cu vederea, a membrilor organizațiilor din partea întreprinderii. Acesta este unul din motivele pentru care am adresat celor mai tineri uteciști de aici următoarele întrebări:

1. Ce sarcini vi s-au încredințat din partea organizației înainte sau după primirea în U.T.C.?

2. La ce activități inițiate de organizație ați participat? Care dintre ele v-a plăcut mai mult?

3. La ce activități ați dori să participați?

Sintetizînd răspunsurile uteciștilor, am ajuns la următoarea situație: 70 la sută dintre ei n-au primit nici o sarcină concretă, iar 45 la sută n-au participat la nici o acțiune organizată de comitetul U.T.C. pe întreprindere sau de biroul organizației de bază, nici înainte și nici după primirea în rîndul uteciștilor.

Așadar, numai jumătate din uteciștii anului 1966 au participat la diferite acțiuni organizate de U.T.C. De multe din aceste acțiuni sînt foarte mulțumiți și le-ar mai dori, chiar, repetate. Le-a plăcut discuția cu un ziarist despre „Președintele României pe plan internațional”; concursul „Cine știe meserie, câștigă” desfășurat la ei în întreprindere.

fecții și tricotate București organizează excursii cu bilete achitate în rate de către tineri. Cred că se poate face și la noi așa ceva.

Nu este vorba însă numai de bani. Un lucru tot atât de important, mai crede Talisman Gh., este și felul cum se inițiază asemenea acțiuni: mă gândesc dacă n-ar fi bine să se facă o prezentare mai amănunțită, cu punctele de atracție cele mai însemnate ale itinerariului ales.

Am prezentat aceste fapte și tovarășului Iorgulescu Gheorghe, secretarul comitetului U.T.C. pe întreprindere.

— Este foarte adevărat, ne-a spus dinuș, că comitetul U.T.C. pe întreprindere s-a ocupat de cei mai tineri uteciști mai ales pînă la primirea lor în organizație. La niște acțiuni corespunzătoare preocupărilor lor actuale de uteciști și membrii dintre ei de atunci nu ne-am gândit desigur de serios și de aceea în planul nostru nu figurează asemenea activități destinate îndeosebi lui în ex-cursivitate lor. Va trebui cu pe viitor — și fără întârziere — să venim cu mai multă promptitudine în întreprinderea domniilor lor.

Nu se poate spune în nici un caz că comitetul U.T.C. de la IRA 17 - București cu s-a ocupat deloc de creșterea celor

mai tineri uteciști. Spusele noilor uteciști au scos la iveală și lucruri îmbucurătoare privind preocuparea organizației pentru educarea lor, dar au evidențiat și o serie de goluri în această muncă. Am amintit, înainte de toate, faptul că lucrările Congresului al VIII-lea al U.T.C. au pus cu deosebire tare accentul pe însemnătatea învățării pe care o are, pentru educarea politică a unui tinar, momentul dinaintea discutării cererii de primire, actual ca atare al primirii și mai ales perioada imediat următoare. În această perioadă comitetul sau biroul organizației trebuie să asigure cuprinderea în acțiunile concrete pe toți uteciștii de curînd primii săi pe baza niciodată să nu se uite a organizației de a organizați. Faptul consemnat mai sus arată că comitetul U.T.C. de la IRA 17 s-a înțeles necesar în discuțiile noastre pe punctele: Munca de întărire a încredințării organizației a membrilor, cum ar fi și tovarășul Iorgulescu Gheorghe, dar pînă la discutarea cererii de primire în adunarea generală. Or, adevărata muncă de formare a uteciștilor propriu-zis se poate spune că abia după această dată începe.

A. GE. OLTEANU

Organizația U.T.C. are datorită ca alături de școală să-și aducă contribuția la îndrumarea cu atenție și competență a tinerilor adolescenți.

A muncii cu această categorie de tineri care au intrat de curînd în organizația U.T.C. nu-i un lucru tocmai ușor. Adolescența are notele sale specifice, distincte, pe care trebuie să le ai în vedere în munca de educare a tinerilor.

În luna mai a anului curent am întreprins un sondaj printre acești tineri care ne-a condus spre constatarea că dintre absolvenții claselor a VIII-a, 18 intenționau să urmeze cursurile liceului teoretic, un număr destul de mic școlii profesionale cu profil industrial și foarte puțini școlii profesionale cu profil agricol. Oglîndeau oare aceste intenții sau via formulată și urmăriți ani de-a rîndul? Adolescenții au fost invitați să răspundă. Pe ordinea de zi a mai multor adunări generale U.T.C. au fost înscrise teme ca: „Cea mai frumoasă meserie”, „Ce așteaptă patria de la noi”; în mod sugestiv le-au fost prezentate pe baza documentelor de partid, a materialelor din presă, impresiunile perspective de dezvoltare a patriei. Comitetul U.T.C. a organizat întâlniri cu specialiștii din diferite ramuri de producție. Așa s-a fost înfățișată cu inginerul a-

gronom M. Alexa, cu medicul P. Sirbu etc. Am organizat vizite la diferite locuri de muncă din cooperative agricole de producție, S. M. T. etc., pentru a le da prilejul să ia contact direct cu unele meserii ale satului; am inițiat mici expoziții în cadrul școlii. Întrebările „Ce să fiu?”, dezbătute amplu, uteciștii noștri au putut astfel să-și dea răspunsul potrivit. Succesul obținut de candidații noștri la examenele diferitelor școli au confirmat justetea orientării făcute.

Un alt aspect pe care îl capătă munca organizației de tineret cu adolescenții se referă la așa-zisii „singuratici”, la acei tineri care dintr-un motiv sau altul nu prea participă la viața colectivului. Este un fenomen întâlnit printre adolescenți, datorat în parte unor cauze psihologice, dar explicabil și printr-o insuficiență antrenare de către co-

lectiv. Avem organizații, la clasele a VIII-a mai ales, care au rezolvat cu succes asemenea cazuri. I-am atras la clubul școlar și pe terenul de sport, atât de frecventat acum, la manifestările organizate în cadrul căminului cultural și al bibliotecii, la adunările organizației. Toate acestea îi fac conștienți de propria personalitate, îi ajută să-și valorifice calitățile.

Sîntem mulțumiți cu ceea ce am făcut pînă acum în această privință? Nu. Mai avem multe de făcut. Consider că spiritul inovator, inventiv al uteciștilor aflați la vîrstă adolescenței trebuie să-l stimulăm într-o mai mare măsură, rolul educativ al colectivului să-l fructificăm mai deplin. În acest sens ne-am putea repropoza multe. Conferințele „Ce înseamnă să fii politic”, „Prietenie, dragoste, tovarășie” etc., pe care

le-am prezentat tinerilor, deși nu lipsite total de exemple concrete, au pluit în general, rămîind prea mult în sfera prelegerilor teoretice. Adolescenții refuză conferințele docte, care spun de toate într-un limbaj și cu o logică greu de urmărit chiar și de un adult. Reunirile tovarășești, montajele literare (ca cele închinăte lui Alecsandri, Cosbuc, Sadoveanu), excursiile prin împrejurimi l-au încântat și le folosesc mult mai mult. Așadar acestor forme ne-am propoza să ne îndreptăm îndeosebi atenția.

Vizlunc de adolescent și gândire de om matur — iată ce ni se cere întotdeauna atunci cînd vrem să întreprindem ceva util, valoros pentru cei mai tineri uteciști!

CONSTANTIN JIȚARU
secretar al comitetului U.T.C.,
Liceul teoretic Murgeni,
raionul Birlad

STILUL DE MUNCĂ

IN OBIECTIV:

„Ne permiteți să cîntăm?”

Colțul roșu al ofelării Siemens Martin nr. 2. Trezeci și patru de tineri așteaptă de mai bine de o oră. Așteaptă în speranță că și ceilalți membri ai organizației U.T.C. din schimbul lor — schimbul „A” — își vor aminti că astăzi e planificată adunarea generală.

La o masă, membrii biroului U.T.C. și comitetului U.T.C. pe ofelărie, împreună cu tovarășii din conducerea secției și un secretar al comitetului orașenesc U.T.C., discută, se întrebă care să fie cauzele, caută soluții. De cei din sală pare și uitaseră. Astfel, minutul trec, ceilalți uteciști nu mai vin și, ca întotdeauna cînd așteptarea e prelungită peste măsură, printre tinerii prezenți se face simțită plictiseala.

— Să cîntăm ceva! Propunere bine venită. Le-a făcut-o Ion Prejban, un coleg de-al lor, promovat cu puțin timp în urmă în munca de activist U.T.C. Tinerii începuseră să cînte, apoi al doilea: de pe chipuri supărate începea să se dispare. Dar, în clipa aceea, o torbă

căzu, pe neașteptate, ca o lovitură, asta? Cine v-a spus să cîntăm? — Li apostrofa un tovarăș din conducerea secției. Descoperindu-l apoi pe activist printre tineri și bănuind că el îi indemnase, îl întrebă: — De ce hotărâți de unul singur? Cu cine te-ai consultat? Firește, ar fi putut răspunde: „cu tinerii”, dar tînărul activist, n-a făcut-o. Dintr-un început eram tentat să-i laud spiritul de inițiativă. Mai aflasem despre el că iubește și sportul, că-i un recunoscut component al echipei de lupte, că-și petrece tot timpul impresionat cu tinerii și-mi spusese: „sînt domle un om interesant, de viață. Dintre cei cu munca de conducere în organizație prezenți în sală, e singurul care s-a gândit la tineri, la faptul că se plictisesc așteptînd tăcuți de mai bine de un ceas. Foarte frumos, așa trebuie să fie un activist” — Nu, mai bine că n-am făcut-o. După ce tovarășul care-l saluta începuse să se dispare, o torbă

trînd să cînte, dar să ne întrebăm și pe noi” am înțeles că tînărul activist îndemna în demnându-i pe tineri să cînte, și cîntînd el însuși cu ei, greșise grav. Foarte grav! Mă întreb și acum: cum de-a putut să-și vîrșe o asemenea greșelă? Spuneam că-i activist doar de vreo lună de zile, dar chiar fără pic de experiență și tot trebuia să știe că înainte de a cînta cu tinerii trebuie să facă și... o cerere. Că altfel, n-are nimeni, nimic impotrivă... —

Mă aflam tot în Combinatul siderurgic din Hunedoara și tot la o adunare generală. De data asta într-o organizație de la Centrala termoelectrică. Adunarea se terminase și în cheiere cel care condusese lucrările — un tovarăș activist U.T.C. a propoza tinerilor să cînte. Tinerii s-au ridicat și așteptau ca cineva să dea tonul. Președintele a venit învingător, o dată, de două ori... — Hai tovarășii, cîntați!

O voce din spatele sălii, înălțat aceste clipe neplăcute:

— Dau eu tonul. Toate prilejurile s-au îndreptat în spre tînărul care începe primul vers al cîntecului. N-o fi avut o voce grozavă, și poate și tonul era prea jos, dar tinerii i-s-au alăturat de îndată. Și-au potrivit vociile din mers și în câteva clipe melodia răsună puternic, ritmic. Le-am căutat pe cel ce dăduse tonul și-a căruia voce se distinge clar într-ale celorlalți 70 de uteciști. Un tînăr robust, cu brațele dușe puțin înalpi ca pentru a-și lua elan: Ion Prejban! Tînărul activist se afla așadar, și aici. Era vădit emoționat, fiindcă tinerii din sală întorcîndu-și privirea de la președinte spre el, îl puseseră în postura de dirijor.

Mi-am amintit în timpul zilei de colțul roșu al ofelării O.S.M.-2 de „lectia” care o primise atunci: „De ce iei hotărîri de unul singur?”. Nici de data asta nu consultase pe nimeni. Descoperindu-i în priviri un zîmbet mi-am zis, însă: ce să-i faci? E incurabil... Și în gînd i-am strîns mina.

N. ARSENIU

Peste o mie de prezențe...

„Santierul deschis în lăcașul Dunării prezintă o importanță deosebită pentru raionul nostru. Lăcașul Poteului va fi asanat, iar în calea apelor Dunării în revărsare se va ridica un dig la lungime de aproape 35 de kilometri. Calculele proiectanților dovedesc că cele 13.900 hectare se vor câștiga pentru agricultură ca rezultat al unor eforturi mari desfășurate în dislocarea a nu mai puțin de cinci milioane de metri cubi de pămînt, în deplasarea pămîntului de lăcaș de pe vreo șase sute de hectare. Și timpul în care trebuie înălțate toate acestea e scurt — cel mult un an de zile. E nevoie de brațele noastre tinerești.”

Acest apel s-a făcut în toamna trecută către toți tinerii din raionul Corabia. Mulți dintre ei — peste o mie — au răspuns prin fața apelor. Și au muncit, au muncit cu rîvnă pe acest santier hidroelectric, s-au calificat în diverse meserii. Petre Tudoran din Braslav și Ion Toc din lăcaș au devenit scrieriști, Gheorghe Cioseană din Ostroveni s-a calificat ca buldozerist, Florian Ene din Ștefan cel Mare — mecanic. Acum, la încheierea santierului — digul Dăbuleni — Celele este încastrat la ambele capete, finalizarea lăcașului ce-o mai necesită — sentimentul muncii împlinite și exprimă fiecare interlocutor.

G. F.



Pentru toți tinerii care populează zilnic săliile Muzeului de Istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, vizita constituie un prilej de bogate învățăminte cu privire la trecutul glorios de

luptă al poporului și partidului, un minunat izvor de mîndrie patriotică, un nou îmbold în muncă, în activitatea fiecărui, pentru cîntarea înalțorii a patriei noastre socialiste

Foto: I. CUCU

CONCLUZIILE UNEI INSTRUIRI... AMINATE

Cu mai bine de 15 zile în urmă, biroul Comitetului orașenesc U.T.C. Turnu Severin a hotărît ca în zilele de 29-30 octombrie să aibă loc instruirea noilor organe U.T.C. din licee.

Hotărîrea cuprindea măsurile necesare pentru ca pregătirea cadrelor U.T.C. din școli să se desfășoare în lumina indicațiilor date de C.C. al U.T.C. — ne precizează tovarășul prim-secretar GHEORGHE ZORILĂ. Deci, tematica a fost fixată în așa fel încît ea să cuprindă explicația practică, concretă a felului cum cadrele U.T.C. din școli își vor organiza și desfășura activitatea în viitor pentru a îndeplini sarcinile trasate de Plenara C.C. al U.T.C. din 1 octombrie 1966. Fiecare secretar al comitetului orașenesc a fost repartizat să se ocupe direct de pregătirea instruirii într-un liceu.

Deci, premisele unei instruirii temeinice erau asigurate: o

hotărîre bună și timp suficient pentru realizarea ei. Și acum să vedem cum s-au materializat aceste premise.

Sîmbătă 29 octombrie, la orele 16 fix, peste 200 de elevi, cadre U.T.C. din cele trei licee, așteptau (în ploaie) să se deschidă sala unde trebuia să aibă loc instruirea. Dar... prima surpriză pentru biroul comitetului orașenesc: sala era ocupată. Nimeni pînă atunci nu a avut grijă să se intereseze și de „acel amănunt”, deși sala se afla peste drum de sediul comitetului orașenesc. Timp de aproape o oră s-au făcut mari eforturi pentru a găsi omul cu cheia de la o altă sală care era liberă.

Totul în zadar. Elevii au fost trimiși acasă.

A doua zi, duminică la orele 9, prezența cadrelor U.T.C. din licee nu trecea peste 40 la sută. De data aceasta există explicații. „Au loc întreceri sportive între licee, iar de bună parte dintre elevi sînt

plecați într-o excursie pe Valea Motrului, încercă să se justifice primul secretar, fără să se gîndească și la faptul că sîmbătă toate cadrele U.T.C. din licee veniseră degeaba, așteptînd o oră în ploaie. Și apoi, de ce nu s-au avut în vedere și aceste acțiuni?”

Începe totuși instruirea (la orele 9.35 minute). Conform programului, de sîmbătă, la primul punct „întrebări în legătură cu munca U.T.C. din școli”. Asistăm la o situație surpriză: nimeni nu are nimic de lămurit, nimic de întregat. Există, totuși, o soluție: lucrurile se uniformizează, întrebările vin de la președinte cu sobrietatea unei lecții obișnuite de clasă.

Profesorul — primul secretar — întreabă, elevii răspund. „Cum se adună și se predă cotizația?” Mai bine de 30 de minute se pun întrebări, se dau răspunsuri pe această temă. Timpul însă nu iartă, trece implacabil.

În programul instruirii sînt prevăzute 5 expuneri (fiecare de cîte o oră) și o adunare generală model.

„Nu putem să formalizăm acțiunea, așa că instruirea se amîna pentru sîmbăta viitoare”, hotărîrăse primul secretar.

— O clipă însă, tovarășe Zorilă, o clipă am dori să vă mai reținem cu intenția de a evita pentru data viitoare unele semne de întrebare. Am discutat cu mai mulți elevi prezenți la instruirea... amînată. Fără excepție mi s-a spus că felul cum a fost pregătită această instruire nu s-a deosebit cu nimic de cele din anii trecuți. Adică, a fost semnat un convocator și atât.

Nimeni nu le-a atras atenția elevilor că e absolut necesar să studieze temeinic, individual documentele Congresului al VIII-lea al U.T.C., Statutul U.T.C., lucrările Plenarei C.C. al U.T.C. din 1 octombrie referitoare la munca organizațiilor U.T.C. din școli. Nimeni nu a spus secretarilor

U.T.C. pe școală să stringă de la toate cadrele U.T.C. întrebările, să noteze neclaritățile și să le predea comitetului orașenesc pentru ca să se răspundă la ele cu prilejul instruirii. Atunci cum a fost pregătită instruirea „în lumina indicațiilor C.C. al U.T.C.”? Și apoi, cele 5 expuneri (!?) nu lasă nici un minut loc pentru ca cei reali să poată împărtăși din propria lor experiență. Or, tocmai un astfel de schimb de opinii are un rol foarte important în înarmarea cadrelor U.T.C. cu metodele cele mai bune de muncă.

Nu nu putem aprecia dacă o săptămîină este suficientă pentru a pregăti bine instruirea cadrelor U.T.C. din școli. Știm însă că este de datorita Comitetului orașenesc U.T.C. Turnu Severin, să respecte întru totul indicațiile date de C.C. al U.T.C. în acest sens.

MIHAIL DUMITRESCU
corespondent
„Școlii tineretului”
pentru regiunea Oltenia

Referatul miraculos

Intr-o zi, nu de mult, tovarășul Dumitru Răulea, instructor al Comitetului orașenesc U.T.C. Sibiu, a primit o încredințare specială: să sprijine munca din organizația de bază U.T.C. a cooperativei „Imbrăcămintea”. Pus pe fapte, omul a luat legătura cu secretarul organizației U.T.C. Afiind că participă n-au mai puțin de la o adunare generală, fără să se mai încurce, a hotărît pe loc: să ținem o adunare generală. Chiar așa, la plural: „să ținem”. Perfect! Tema adunării generale, data cînd să

aibă loc au fost stabilite tot pe loc, de către instructorul nostru. La ordinea de zi să se prezinte un referat legat de educația ateistă a tineretului. Și ca să nu se spună că nu-i băiat bun și că nu acordă „ajutor în muncă” a stabilit, cu aceeași precizie și exactitate cine anume să pregătească referatul pentru adunarea generală: însuși tovarășul Răulea! Așa se face că instructorul comitetului orașenesc în loc să se afle printre tineri pentru a le cunoaște preocupările și frîmintările din această perioadă, s-a instalat a-

casă unde, după cum ne asigură, posedă „o frumoasă colecție cu lucrări de știință popularizată”. Referatul a fost făcut extrem de simplu: a scos din diferite broșuri și cărți „idei și parte documentară” pe care le-a închețat într-un fel de teză. Și, foarte încântat, avînd în buzunar referatul s-a prezentat la ora stabilită la adunarea generală a organizației U.T.C. de la cooperativa „Imbrăcămintea”. Apoi, a plecat mai departe, inserînd pe ordinea de zi și a altor adunări generale tema ce corespundea referatului pre-

gătit de dînsul. Și așa se face că referatul pregătit pentru adunarea generală a uteciștilor de la cooperativa „Imbrăcămintea” s-a potrivit ca o mînușă și pentru... organizațiile de bază U.T.C. de la O.C.L. Metalchimica, Întreprinderea de hoteluri și restauranți, cooperativa „Tehnică nouă”... Tovarășul Răulea, numește aceasta „inițiativă”, noi nu credem însă că de astfel de „inițiativă” este nevoie în îndrumarea activității organizațiilor de bază U.T.C.

CAROL ROMAN

- Dicționar ● Dicționar
- Dicționar ● Dicționar
- Dicționar ● Dicționar
- Dicționar ● Dicționar
- Dicționar ● Dicționar
- Dicționar ● Dicționar
- Dicționar ● Dicționar
- Dicționar ● Dicționar



MICROENCICLOPEDI

Introducere
la un nou
ciclu

SILUETE TEATRALE

Implinirea, căreia s'ar fi spus că este sfârșitul unui an, a unui veac și jumătate de la primul spectacol teatral în limba română, acea vestită reprezentare în sufletele de tânăru Gheorghe Asachi, a treia zi de Crăciun 1816, în casele hatmanului Costache Ghica, cu pastora Florian și Gessner „Mirtil și Hloce” îndreptățite, din partea noastră, a tuturor, străduindu-se să pună și mai viu în lumină o mîntuire de pret, strălucita tradiție a scenei românești, din păcate încă puțin cunoscută.

Generații mai tînere nu le e totuși, și întru totul necunoscută stăruința și lucrarea, presupunînd atîtea sacrificii, ale întemeietorilor teatrului românesc, în rîndurile cărora s-au aflat proeminente figuri de cîntăreți — Ion Heliade Rădulescu, Alecu Russo, Alecsandri, Costeche, Negruzzi, Gogălniceanu și slujitorii ai

Dinu Săra

Si este, incontestabil, una din cele mai pasionante pagini ale culturii noastre naționale moderne, scrisă cu mare talent și ardentă dăruire patriotică de unii dintr-un grup reprezentativ de seamă al scriitorilor și artiștilor românești. Vom înfrunzi, astfel, în acești ani de creație efervescentă și vie animație pe primul teatru, prezenta activă și rodnică a unor Camil Petrescu, Tudor Eftimiu, Tudor Vianu, Ion Marin Sadoveanu, Nicolae Iorga, George Mihail Zamfirescu, Victor Ion Popa, Soare Z. Soare, Ion Sava, Ion Aurel Maican, desăvîșurînd, în condiții mai mult sau mai puțin prielnice, o neștenită și adevărată bătălie pentru progresul scenei naționale, pentru afirmarea școlii teatrale românești în concertul artistic european.

Intemeietorii de grupuri teatrale de avangardă cum au fost „Masca” și „Treișpezece și unu”, însușite de spiritul devorat de misterul scenei al lui George Mihail Zamfirescu, sau Teatrul Muzical și Lemnă unde Victor Ion Popa era, pe rînd, timpular, manager, scenograf, regizor, autor și director, creatorii și directorii de scenă, ei și-au pus toată puterea de muncă, unii dintre ei, întreaga viață, adevărați eroici, în slujba propagării dramatice naționale și a artei noastre interpretative, vînd și așteptînd, cum zicea George Mihail Zamfirescu, „un teatru pentru muncitori”, care „să-l caie pe spectatori la ei acasă”.



ȘTIINȚE NOI COSMO-CARTOGRAFIA

Pentru nimeni, fotografiile spațiale nu mai constituie o nouă realizare tehnică științifică din ultimii ani, au făcut posibil obținerea de imagini foto și telefoto ale planetei noastre, realizate direct în spațiul cosmic și retransmise pe Pământ, de către stații automate.

Oamenii și-au creat înșă, de multe secole, pe cale teoretică (cu ajutorul cartografiei matematice), hărțile, aceste imagini indirecte ale Pământului.

Este interesant de verificat dacă „imaginile calculate (hărțile) și „imaginile naturale” obținute prin intermediul stațiilor spațiale, coincid... Simpla fotografie dezvoltată și copiată pe hîrtie fotografică nu poate fi utilizată. Ea este mută, pentru că îi lipsesc elementele de bază pentru decodare. Acestea sînt rețeaua de meridian și paralele, care formează coordonatele matematice, geografice ale hărților. Deci, dacă ar exista probabilitatea aplicării pe fotografiile spațiale a unei rețele de meridian și paralele, acestea ar putea fi decodate. Desigur că acest lucru este posibil, aceste rețele se pot calcula și obține, însă pentru realizarea lor este necesară cunoașterea unor anumite elemente (înălțimea de la care s-a fotografiat, unghiul și înclinarea fotografiei etc.). Dacă se aplică aceste fotografii spațiale aceste rețele calculate de meridian și paralele se obțin „perspectivele cosmografice” ale obiectului fotografiat. Perspectivele cosmografice ale Pământului se pot utiliza în meteorologie, la urmărirea repartiției norilor pe suprafața planetei noastre, apariția, direcția și viteza de deplasare a ciclonilor, în navigația maritimă, la delimitarea zonelor periculoase de iceberghi și a multor altor fenomene.

Acesta metodă extinsă la fotografiile spațiale (cosmofotografice) ale celorlalte planete, ar putea constitui „cheia” cosmofotogrametriei sau mai simplu a cosmocartografiei. Desigur că acesta este numai începutul, dar nu va trece mult timp, în momentul cînd oricine își va procura din librării atlase cosmice, cu hărți amănunțite ale planetelor sistemului nostru planctar, așa cum își procură azi atlasele planetei noastre. Intenționez să scriu în curînd un manual de cercetare științifică s-a afirmat și un cercetător român (V. Dumitrescu) care și-a materializat propunerile într-o serie de formule de calcul pentru obținerea de meridian și paralele care fac posibilă descifrarea și interpretarea fotografiilor spațiale.

ARHITECTURA ROMĂNEASCĂ

CETĂȚILE ȚĂRĂNEȘTI

CĂSĂTORIA



PIUTARH: Căsătoria este actul cel mai de seamă din viața omului. Înainte de a-l săvîrși trebuie să ne gândim serios. Întrucât răscălnic totul trebuie să fie în acord: ideal, principiile, gustul.

MIRABEAU: Căsătoria este școala cea mai sigură a ordinii, a bunăvoinței, a omeniilor.

ANTON PANN: Cine caută nevastă fără casă, se căsătorește rășinat.

BALZAC: Duhmănu cu mai mare al căsătoriei este abuzul.

P. JANET: Femeia trebuie să fie nu numai menajera bărbatului, ci și tovarășa vieții lui intelectuale.

EURIPIDE: Nu frumusețea femeii, ci virtuțile ei leagă inimile celor cununați.

T. ARGHEZI: Cînd vîi, pășeați liber, rîzi și cântă / Necarăți în viața în prag / Căci neamul trebuie să-și fie drag / Și casa în să-și fie zăinic sfînt.

(Inscripție pe o ușă)

COSBUC: Nu sta în casa unde vezi / Că e stăpîn numai nevasta / Dar unde e nevasta rob / Fugi mai ales de casa asta!

SHAKESPEARE: Căsătoria prea grăbită e rareori și fericită.

AL. DUMAS: Ca să existe fericite în casă, trebuie ca soții să nu aibă secrete unul față de celălalt.

MOLIÈRE: Sotul cu vrea că se dumează să facă / Se cere dimitale — nu țatăl — să placă.

M. BENIUC: ...Unii sîntem pe viață-n rău și bine / Soția mea! Nici moarte ca de moarte / Nu va putea să-nuție vreo dată / Priețtenia noastră luminată / Și geamăna ca două foi de carte...



HOMOROD. — Vedere din interior de zidul de apărare



Teatrul „Josef Atilla” din Budapesta, a dat zilele trecute o serie de spectacole în București. Repertoriul turneului l-a cuprins „Becket” de Jean Anouilh, comedia „Drumul soarelui” de Gyurfa Miklos și comedia muzicală „Floarea de ceas”.

NEAGU RĂDULESCU vă prezintă, în pagina de astăzi, trei din interpretările acestor recente spectacole: Pastor Ince, Gelboy Hilda și Konez Gagor.

Imbogățită de realizările arhitecturale timp de peste 8 secole, păstrătoare unor vestigii milenare, Transilvania este olandă fidelă a frământărilor populațiilor acestor pămînturi. Alături de fortificațiile senitoriale sau regale spre deosebire de alte părți, în Transilvania au existat și cetăți ce au aparținut obștilor țărănești, fenomen particular înregistrat cu deosebit interes de istoriografia și istoria arhitecturii din țara noastră.

Deosebite conflicte au făcut necesară edificarea a numeroase cetăți pentru care și a ceea ce ale obștilor țărănești, mai mici ca dimensiuni dar puternice înăuntrul, ce conțin o îndelungată tradiție de fortificații de refugiu. De la vechile sate fortificate cu șanțuri, palisade și valuri de pămînt din sec. IX—XI (Morești, Biertan, Moldovești, Hunedoaara etc.) se trece la fortificațiile țărănești de piatră, construite pe înălțimi, în zone pădușoase și greu accesibile, adaptate cu îndemnitate la marii și scurpi suprafețe mari pentru adaptarea vitelor. O formă evolutivă în dezvoltarea cetăților țărănești se înregistrează în sec. XV. Odată cu apariția pericolului invaziei otomane, numărul cetăților țărănești crește vertiginos luînd forme foarte variate, în funcție de posibilitățile locale și de natura terenului. Deosebit de valoroase sînt mai ales acelea la care va avea loc o transformare radicală a sistemului de apărare. Noile cetăți vor fi ridicate în marea lor majoritate în mijlocul așezărilor, construcția lor fiind axată pe cele mai solide edificii ale comunității: bisericile de piatră. Într-o Transilvanie devine un vast șantier pe care, într-un timp relativ scurt, se ridică peste 300 de cetăți. Împreună cu Brașovul, Sibiu, Sighisoara și alte orașe, ele formează o rețea de puncte întărite, constituind un sistem egalat și omogen, eficient egalat în apărare.

Cele cîteva sute de exemple ne înlesnesc astăzi studiul unele dintre cele mai rodnice perioade de construcție din istoria Transilvaniei. Dintre ele amintim cetățile din Țara Birsei (Freizer, Hărman, Codlea, Ghimbav, Vulcan etc.);

MONUMENTE TRANSILVĂNESE

În centrul Transilvaniei (Biertan, Sașchiz, Agnita, Apold, Hemerod, Hendorf, Cincu etc.); în jurul Sibiului (Cristian, Verumloc, Clusdău, Clusdăuora, Sîlimic), precum și multe altele. răsfrat pe întregul teritoriu ardelen. A aparținut altelor categorii, marile cetăți țărănești de piatră și de lemn, cele de piatră, în afara lor, unde s-a folosit cu multă precizie calitatea terenului: ambele par a fi create din stîncă, încununînd în mod natural o formă de relief ușor de apărat. Așezate în poziții importante, ele au fost mereu întărite și mărite pînă la sec. XVIII cînd funcția lor militară scade. La toate cetățile de care am vorbit ocazional reprezintă o problemă minoră, avînd în vedere caracterul strict utilitar. Obiectiv plastic este de obicei finit prin ritmicitatea unor elemente de apărare așezate

pe care, într-un timp relativ scurt, se ridică peste 300 de cetăți. Împreună cu Brașovul, Sibiu, Sighisoara și alte orașe, ele formează o rețea de puncte întărite, constituind un sistem egalat și omogen, eficient egalat în apărare.

Cele cîteva sute de exemple ne înlesnesc astăzi studiul unele dintre cele mai rodnice perioade de construcție din istoria Transilvaniei. Dintre ele amintim cetățile din Țara Birsei (Freizer, Hărman, Codlea, Ghimbav, Vulcan etc.);

în consoli pe ziduri, aproape singurele ce inviolază aspectul rustic și linia lor severă, sau prin excepționale varietate a volumelor. Cu toate acestea, preocupările decorative n-au lipsit. Dragăstia pentru frumusețea și simplitatea recă în cetăți cu motive geometrice sau florale. La îmbogățirea aspectului construcției, contribuie în mare măsură și formele acoperșurilor și turnurilor (Hălcin, Vulcan, Sin Petru, Seica Mare etc.). În general, problema decorativă este mai puțin importantă. Fînd categoric subordonată viziunii de ansamblu, meșterii care le-au construit au realizat o imagine viguroasă, impresionantă tocmai prin laconismul ei. Tăria cetăților țărănești a fost deseori remarcată de contemporani și există numeroase mărturii, confirmînd valoarea lor de apărare.

Cetățile țărănești din Transilvania sînt contemporane cu mari lucrări de fortificație din țară și Europa, mult mai ample și mai perfecționate. Ele sînt realizate cu alte mijloace, în alte condiții, la altă scară. Castelul aparține rețelei sau nobilului. Cetatea sătească era a celor mulți, loc de adunare, refugiu, un centru și un simbol al colectivității.

Timpul nu le-a îmbătrînit. Cetățile țărănești transilvănene rămîn o imagine, mereu prezentă, a frîmintărilor poporului nostru care a luptat cu dirigența pentru libertate. Ridicate cu sacrificii prinț-un gigantesc efort constructiv, cetățile țărănești au intrat în patrimoniul cultural al poporului român.

Arh. ION SIMIONESCU
NICU VASENCIUC geogra

Tezaur numismatic

GALAȚI (de la corespondența noastră).

Recent, în urma unor săpături arheologice în perimetrul comunei Munteni, mai precis în satul Țigănești din raionul Teceu, a fost descoperit un important tezaur monetar format din circa 60 de monede de aur și 100 din argint.

Noua descoperire, cit și cea din anul 1965 cînd, de asemenea, a mai fost descoperit

ENIGMELE UNOR STRĂVECHI CIVILIZAȚII



Dintre vechile culturi mezoamericane, cea peruviană ocupă fără îndoială un loc cu totul aparte. Expresie a unei arte pe cît de extravagantă pe atît de singulară, cultura vechiului Peru a rămas în ciuda tuturor aparențelor poate cea mai dominantă formă de cultură sud-americană. Evoluția în condiții geomorfologice asemănătoare cu celea ale vechilor culturi din bazi-nul Mediteranean, ea s-a dezvoltat pe o vastă arie între Quilo și Cajamarca, coasta Pacificului și zona aridă a cordillerei andine ca de exemplu cea primitivă de tipul Tihuacano. Fie că este vorba de vechi culturi ca cea Masma sau Chavin. Protocolna, iar mai tîrziu cea Inca, unitatea acestora nu trebuie pusă la îndoială cel puțin pînă la o anumită limită. Orice de izbitoare ar putea să apară unele analogii, deseori de necontestat între arte vechiului Egipt și cea Masma, rezerva rămîne totuși în acest caz foarte utilă. Abili arhitecți și strălucii artiști, peruvienii au lăsat în urma lor, regiuni etnografice de o bogăție inestimabilă. Dacă ar trebui să începem cu arhitectura, lucrul destul de normal, cele cinci stiluri pe



care le-au creat, ar fi suficiente pentru a ne oferi o reprezentare potrivită gradului de dezvoltare a acestei arte acolo. Stilul Yuncas vizibil mai cu seamă în regiunile de coastă, Pachacamac sau Chanchan, se caracterizează prin construcții avînd baza mult mai extinsă decît cea superioară, ceea ce le asigură o stabilitate mai mare. Clădirile de la Chanchan sau apeductul erau construite din cărămizi de diferite forme de cele mai multe ori păstrînd semelele vizibile ale unei ornamentații, pe cît de inteligent lucrată pe atît de subtilă. Al doilea stil cunoscut sub denumirea „stilului ciclopic” include mari edificii urbane ale căror ziduri exterioare, sînt ornamentele pe mari suprafețe de basoreliefu ca cele de la Cuzco sau Rodadero. Palatul Collacampa aparține însă unui stil cu totul nou, diferit de cele anterioare datorită apariției cornișelor, stil în care se pune pentru prima oară accentul pe suplețea liniei, renunțîndu-se treptat la ideea masivității. Majoritatea caselor de locuit erau construite fie din cărămidă, fie dintr-un sol de argilă denumită

ARTE PERUVIENE

pircas. Ruinele descoperite la Ollantaytambo sînt alcătuite în marea lor majoritate tocmai dintr-un asemenea tip de locuință, avînd doar un singur etaj și o curte interioară, în general, de formă rectangulară. Incusă arhitecții peruvieni au căutat să dea totdeauna construcțiilor lor formele unei geometrii simple, cu linii robuste ca cele ale palatului Huamachuco, o adevărată capodoperă a vechii lor arte. Vădită cuceritorilor spanioli nu a însemnat decît un adevărat dezastru pentru această splendidă și înflorită artă, căci marea majoritate a palatelor și edificilor au fost, dată cu distrucția cel puțin date uitării de admirația de Leon a lăsat o acțiabilă descriere a celui mai celebru templu peruvian de la Cuzco, Coricancha, o veritabilă eflorescență de piatră a vechii cosmologii peruviene. Gustul pentru o ornamentație rafinată îi arată pe vechii locuitorii ai Perului ca pe niște adevărați artiști ai amănuntului. Interioarele din Templul Soarelui sau templele Quichuas de la Huancacauri, sînt prin splendoarea ornamentelor poate tot atît de importante din punct de vedere al valorilor artistice ca și templele Maya de la Peten sau Chichen-Itza. La Cerro de la Horea, nu departe de ocean, se găsesc urmele unei vechi așezări fortificate, construcție mai puțin conservată, poate și mai puțin cunoscută datorită izolării ei de ansamblul celorlalte mari centre urbane, fapt ce pune în evidență preocuparea vechilor peruvieni față de construcțiile militare. Arhitectura funerară alcătulește un alt mare capitol al acestei arte.

Artele industriale au cunoscut în vechiul Peru o adevărată epocă de înflorire, tesăturile remarcîndu-se nu numai prin finețea și mai cu seamă prin varietatea motivelor decorative. Acestea începînd cu cele de lînă, — anasoaia — din care se confecționau cu-

noscutele ponchos, pînă la cele mai fine ca cumpi, erau lucrate cu o înegalabilă măiestrie. Ceramicii peruvieni au lăsat considerabile cantități de vase de forme și de stluri dintre cele mai diferite. Motivele decorative în ceramica de tipul Nazca sînt deosebit de interesante.

Dintre locuitorii Americii, peruvienii au fost cel mai desăvîrșit metalurgist. Prelucrarea metalelor a cunoscut o adevărată perioadă de înflorire în timpul lor. Colierele de aur sau argint, brățările, cele cîte au mai rămas prin diferitele muzee ale lumii, nu sînt în evidență numai pomenită ușurință a vechilor peruvieni în prelucrarea metalelor prețioase, a acelor frumuseți pline de grație și subtilitate expresive a unei înplîniri artistice superioare.

DAN NICOLESCU cercetător la Observatoriul Astronomic al Academiei

● Știri ● Știri ● Știri
 ● Știri ● Știri ● Știri
 ● Știri ● Știri ● Știri
 ● Știri ● Știri ● Știri



INFORMAȚII

ACTUALITATEA

La 4 noiembrie a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe semnarea Planului pe anul 1967-1968 a Acordului de colaborare culturală între Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacă. Tratatul este încheierea planului s-au desigur pitească, de înțelegere reciprocă.

Planul semnat prevede schimburi de oameni de știință, cercetători științifici, cadre didactice din învățământul superior și mediu, scriitori, compozitori, artiști, arhitecți. De asemenea, planul prevede schimburi de formații artistice, organizarea de expoziții, de zile ale filmului, colaborare în domeniul cinematografic etc.

Din partea română

baletetele „Lacul lebedelor”, „Emerald”, „Don Quijote”, „Gai-neh”, „Paquita”, precum și diverse piese coregrafice.

La București, ansamblul din Kiev va evoluca pe scena Teatrului de Operă și Balet și în sala Palatului după care își va continua turneul la Brașov, unde va prezenta trei spectacole.

La sediul Biroului Comercial de pe lângă ambasada R. P. Polone din București, s-a deschis vineri la amiază o expoziție de bunuri industriale de uz casnic, organizată de întreprinderea de comerț exterior „Universal” din Vargova. Expoziția rămânând deschisă până în ziua de 13 noiembrie a.c.

La sediul Biroului Comercial de pe lângă ambasada R. P. Polone din București, s-a deschis vineri la amiază o expoziție de bunuri industriale de uz casnic, organizată de întreprinderea de comerț exterior „Universal” din Vargova. Expoziția rămânând deschisă până în ziua de 13 noiembrie a.c.



Uzina subterană de la Hidrocentrula „George Gheorghiu-Dej”, de pe Argeș, a cărei linie se vede în stânga.

„Luna preparatelor culinare”

IN AJUTORUL CELOR CARE STUDIAZĂ LIMBI STRĂINE

În fiecare an în luna noiembrie unitățile de alimentație publică, organizează „Luna preparatelor culinare”.

Prin organizarea acestor expoziții se urmărește în primul rând studiul cererii de consum a populației pentru diverse preparate de bucatărie și de coctetărie, precum și asigurarea în mod continuu a unei game variate de preparate. La unele restaurante se organizează și diferite forme active de comerț specific alimentației publice ca: seri distractive, parada model, seri ale teatrelor etc.

SIMPOZION PE TEMA PROIECTULUI DE PENSII

La Casa de cultură a tinerilor 18 Februarie, a avut loc un simpozion la care au participat câțiva tineri din țară. Tema este „Viețile noastre”, subiect de actualitate pentru activitatea îndreptată în această direcție, pe lângă activitatea de învățământ și de cercetare științifică.

Discuțiile, cuprinzând principalele lecții ale manualelor claselor VIII, IX și X pot fi folosite nu numai de profesori sau elevii liceelor, ci și de cititorii din acele părți ale țării unde nu există manuale școlare.

SPORT

● Reprezentativa de rugbi a țării noastre înfrânge duminică la Aquila în cadrul Cupei Naționale echipa Italiei. Cele două formații se înfruntau pentru a zecea oară, prima confruntare desfășurându-se în anul 1934 la Milano. Ultimul meci s-a disputat la București în 1962 când formația țării noastre a învins cu scorul de 14-6.

● Lotul român care a părăsit ieri Capitala cuprinde următorii jucători: Dinu, Ionescu, Soica, M. Rusu, V. Rusu, Dăscălescu, Răscănuș, Demian, Tutuianu, Metescu, Stănescu, Wasek, Imreșcu, Nica, Dragomir, Ciobanel, Dragomirescu, Penca.

● Etapa de duminică a campionatului de fotbal pe terenuri de apă din Capitală două echipe care se vor deslășui în programul de joc sâmbătă „23 August” după cum urmează: Rapid-Universitas Cluj (ora 12.45) și Steaua-Simta Craiova (ora 14.30).

Virtuțile permanenței

(Urmare din pag. 1)

demn de virtuțile sale, care n-a îngemănănat niciodată în fața vicisitudinilor vremii.

Dintotdeauna de când există în zămisirea românească sentimentul maternității s-a identificat pînă la amănunț cu cel patriotic, cu cel al permanenței etnice. Pe acest arbore robust al sentimentului filial și patriotic deopotrivă, cu adevărat rădăcini în vîrmurile de demult este firesc, în noile condiții sociale pe care le trăim, căd pentru bunăstarea fiecăruia dintre cei 19.000.000 de oameni, societatea investeste neobinuit, alidată, eforturi materiale și morale, să crească înzestul îndatoririi sociale de a da patriei copii mulți, sănătoși, bine crescuți și educați. Nu numai că ei sînt bunul cel mai de pret al oricărei familii, blazonul de aur curat al hîrniciei și seriozității ei, dar și fondul de aur al societății noastre angajate într-un urcuș ce duce spre culmile civilizației și prosperității omenești.

Datoria de a da naștere unor noi existențe cu virtuțile de precizie și inteligență nu este într-unic străin profilului nostru moral în care interesul generos pentru urmasii săi, pentru oamenii din jurul său, a fost și va fi permanent. Și această atitudine tradițională a poporului român a căpătat în alctuirea socialistă o înaltă valoare sintetică. Relațiile dintre noi sînt relații de generozitate, gesturile noastre fundamentale exclud egoismul. Poate că necăzurile în relațiile cotidiene în care ne înfrînm și ne înfrucășăm pașii pe chipurile noastre nu apar mai degrabă decât simbul de mîndrie, această floare rară și neamșur de prețioasă, cînd privim copiii. Și stă în firea și obiceiurile acestui spațiu uman de unde s-au născut și s-au înflăcărat bărbați care au emis în univers actul existenței noastre naționale, să-și crească și să-și ocrotească urmașii. Căci copiii mei și copiii tăi, sînt copiii noștri, copiii țării.

STAGIUNEA TEATRALĂ 1966 - 1967

Elena Deleanu
 directoarea Teatrului muncitoresc C.F.R. Giulești

Teatrul nostru, după cum poate vă este cunoscut, a intrat încă din anul trecut în vechiul capitală în redeschiderea vîmă a gîlcăriei și vîmă primim într-una din cele mai moderne săli de teatru din Capitală. Dăți fiind această situație deosebită, repertoriul teatrului nostru a trebuit să se adapteze la împrejurări. În această perioadă, cit vor mai dura lucrările de reamenajare, vom deslășui o activitate culturală în deplasare, ca și în sălile altor teatre din București; pe de altă parte pregătim repertoriul care va forma bagajul de premieră la redeschiderea teatrului nostru Care anume sînt aceste premiere? „Nela-credere în toamnă”, o piesă a unui debutant de la Iasi, N. Ionescu, în care îl veți revedea, între alții, pe Silvia Stănculescu, Dana Comnea, Corina Dumitru, Paul Ionescu. Va urma „Romulus cel mare” al lui Dărmănt, alături în repertoriul facit din anul trecut și care are în rolul principal pe Ștefan Mihăilescu-Brăila. Va intra în

TV

SÂMBĂTĂ 5 NOIEMBRIE

18.00: Pentru copii: Ecranul cu păpuși; Pentru tineret: România pro-răscă - 1966 - „Pe Dumăre”; 19.00: Telegazeta de seară; 19.20: Raporturi populare; 19.40: Actualitatea cinematografică; 20.00: Tele-cinematografia; 21.00: Melodii din filme; 21.30: Filmul „Sfîntul”; 22.20: Invitata noastră: Muzica ușoară; 22.40: Telesport; 22.50: Telegazeta de noaptea; 23.00: buletinul mesorologic.

Interviu luat de FLORIAN AVRAMESCU

O LUMINOASĂ PAGINĂ ÎN CARTEA TRADIȚIILOR INTERNAȚIONALISTE

Zilele acestea, s-au împlinit 30 de ani de cînd primele grupuri de voluntari români au plecat în Spania, alăturându-se luptei eroice a poporului spaniol împotriva agresivității fasciste, pentru libertate.

Provocat prin rebeliunea unui grup de generali și ofițeri fasciști, care s-au ridicat împotriva cuceririlor democratice obținute de mase, războiul a căpătat tregat, pe măsura intensificării intervenției militare a Germaniei și Italiei fasciste, caracterul unui război de eliberare dus de către poporul spaniol împotriva invadatorilor fasciști, pentru independența și suveranitatea Spaniei.

Pornind de la înțelegerea faptului că victoria rebelilor spanioli și a sprînjitorilor lor din afară va însemna o nouă consolidare a fascismului pe plan internațional, mase largi de oameni ai muncii din lumea întreagă au considerat cauza dreptă a poporului spaniol drept propria lor cauză. Într-o perioadă cînd politica agresivă, promovată de statele fasciste amenința pacea pe plan internațional, obiectivele luptei eroice a Spaniei republicane s-au identificat, în esență, cu acelea ale proletariatului și forțelor antifasciste, iubitoare de pace din întreaga lume.

Cea mai puternică formă de solidaritate internațională a fost realizată în Spania la începutul anilor 1930-1936-1939, cînd a durat epopeea eroică a poporului spaniol, în Spania au luptat 6 brigăzi internaționale și tot atîtea grupuri de artilerie. Prezența lor eroică s-a evidențiat în marșurile de la Madrid, Jarama, Guadalupe, în Estramadura, Brunete, Zaragoza, Teruel, Aragon, Ebru, Catalonia.

Cauza dreptă a luptei antifasciste dusă de poporul spaniol a găsit o deplină aderență și înțelegere din partea poporului român.

Alături de muncitorii de oameni din popor, au luptat pentru înfrîngerea fascismului spaniol reprezentanți de frunte ai intelectualității, numeroși oameni politici demo-

crati. Consecvent față de principiile internaționalismului proletar, Partidul Comunist Român a fost inițiatorul, organizatorul și conducătorul mișcărilor antifasciste, de solidaritate a maselor muncitoare din țara noastră cu lupta poporului spaniol.

Această poziție o găsim prezentă în numeroase documente elaborate de P.C.R., articole, manifeste și chemări adresate maselor populare — prin care partidul comunist a relevat semnificația social-politică a evenimentelor din Spania și a explicat caracterul just, național - revoluționar al războiului dus de poporul spaniol.

Legind strîns obiectivele luptei sale antifasciste, de crearea a unui larg front de luptă a tuturor forțelor patriotice, merit să bareze drumul fascismului în țara noastră — să salveze independența și suveranitatea de stat a României, de obiectivele solidarității internaționale cu popoarele din alte țări care luptau împotriva fascismului, Partidul Comunist Român a avertizat asupra primejiei pe care agresiunea fascismului în Spania o prezenta pentru democrația, libertatea și pacea tuturor popoarelor.

Înfrîngerea chemării adresate de partid, prin intermediul manifestărilor, a diverselor publicații de partid și a organizațiilor sale de masă, au găsit un larg ecou în rândurile oamenilor muncii, în cele mai diverse straturi ale opiniei publice. La marșele întruiri de solidaritate cu Republica Spaniolă, organizate în București și alte centre din țară, în mișcările de solidaritate votate cu acest prilej, alături de proletariet, care s-a găsit în permanență în centrul acestor acțiuni, găsim prezența a numeroși publiciști progresiști, intelectuali patrioți cu vederi înalțate ca: Petru Gheza, George Enescu, Nicolae Iorga, N. D. Cocea, Ion Călugăra, Alex. Sahia, Petre Comănescu-Iasi, Victor Eftimie, C. I. Parhon, Titus Cristurescu, Geo Bogza și mulți alții.

Pentru a da acțiunilor de solidaritate cu lupta poporului spaniol un cadru organizat, din inițiativa partidului comunist au fost create în întreaga țară comitete pentru ajutorarea și apărarea Spaniei republicane. Avînd o compoziție foarte largă și aderența maselor populare, aceste comitete au adus o contribuție însemnată la organizarea unor acțiuni de solidaritate prin mișcări și intruniri, de colectare de fonduri, a altor ajutoare materiale s.a.m.d.

Insuficienți de profunde sen-

timente patriotice și internaționaliste, sute de luptători antifasciști din țara noastră au răspuns chemării P. C. R. și înfrîngînd prigoana și pedecile de tot soiul, granițele închise ce trebuiau trecute clandestin, trecînd prin grăuți și pericole care făceau din drumul spre Spania o adevărată odisee eroică, s-au alăturat cu arma în mînă luptei poporului spaniol.

Împlinirea firească între patriotizmul și internaționalism, convingerea fermă, profundă a voluntarilor români că apărarea libertății poporului spaniol amenințată de fascism însemna, totodată, și apărarea libertății, independenței și integrității teritoriale a României și-a găsit expresie grațioasă în cuvintele pe care voluntarii plecați din România le-au înscris pe drapelul lor de luptă: „Pentru libertatea voastră și a noastră!” Intr-un manifest al voluntarilor către poporul român se spunea: „Pe cîmpurile de luptă ale Spaniei nu se hotărăște numai soarta poporului spaniol: armată republicană duce o luptă pe iată și pe moarte pentru pace în întreaga lume, pentru libertate și independența tuturor popoarelor. Voluntarii români care luptă în rîndurile armatei populare spaniole în rîndurile brigăzilor internaționale, în unitățile românești, luptă pentru libertate, pentru pace și independența poporului nostru, amenințat de Germania hitleristă și Ungaria hitleristă.”

Luptătorii români au fost prezenți în toate bătăliile importante ale Republicii Spaniole. Ei au luptat cu eroism la porțile Madridului, la Cerzo de los Angeles, Jarama, Guadalupe, Zaragoza, Brunete, Teruel, Ebru și în alte localități.

În luptele pentru apărarea Republicii Spaniole au căzut, alături de numeroși fii ai poporului spaniol, și ai clasei muncitoare din alte țări, voluntarii revoluționari români Constantin Burcă, Ștefan Mergheș, Mihai Ardeleanu, Constantin Paliga, C. Bodeanu, Emil Șneiber și mulți alții.

C.C. al P.C.R., dînd o înaltă apreciere luptei voluntarilor români, sublinia într-o scrisoare trimisă acestora: „Prin faptele voastre de arme, sînt și dovedit și educat sentimentul solidarității internaționale în inima fiilor poporului român.”

Mărturie a eroismului voluntarilor români, expresie a aprecierii și admirației pentru faptele lor de arme, sînt și numeroasele citiri pe ordinele de zi ale unităților.

Participarea voluntarilor români la luptele din Spania, în general într-o acțiune de sprînjire și solidaritate a maselor largi de oameni ai muncii a luptei eroice a poporului spaniol, se înscrie ca o luminoasă pagină în istoria luptei revoluționare a poporului nostru. Ea constituie o mărturie strălucită a consecvenței cu care P.C.R. a împletit de-a lungul întregii sale istorii patriotizmul cu solidaritatea internaționalistă. Această trăsătură esențială a politicii partidului nostru își găsește astăzi expresia în îmbinarea permanentă a luptei pentru înfrîngerea patriei socialiste cu sprînjirea fermă a luptei antifasciste, pentru libertate, progres social și pace în întreaga lume.

URMĂRI DIN PAG. 1

Virsta de aur

destinate să introducă pe tineri în coordonatele unei vieți de muncă și disciplină cu vechi tradiție în patria noastră, să-i educe în spiritul dragostei de patrie și al devotamentului față de partid.

Este bine ca pregătirea sîrbătorii majoratului să cuprîndă acțiuni dintre cele mai diverse începînd de la înălțări unde se vor discuta succesele noastre pe tărîm economic, în industrie și agricultură și pînă la programele culturale-artistice care sînt primite cu atîtă bucurie în rîndul celor ce participă direct la construcția socialismului, mîndria pentru realizările poporului nostru în toate domeniile vieții sociale și economice, respectul pentru realizările obținute de oamenii muncii în fiecare dintre localitățile în care ei trăiesc și la dezvoltarea cărora sînt chemați să își lădăși părtărie. Rămînia emoționantă pentru toată viața feliicitărilor pe care tinerii le primesc cu ocazia sîrbătorii a li sînt din partea părinților, a muncitorilor și întîmpinarea lor cu flori, cele mai curate — aduse de către pionieri.

Așa cum este de așteptat, anul acesta sîrbătoarea majoratului va cunoaște o amploare și mai mare. În luna decembrie comitetele regionale, naționale și organizații ale U.T.C. vor organiza acțiuni festive dedicate sîrbătorii majoratului și franturilor în muncă și în odihnă, la care vor participa birourile regionale naționale și organizații ale U.T.C. unde vor vorbi despre semnificația evenimentului, secretarii ai comitetelor U.T.C. Bogațe programe culturale-artistice vor încheia sîrbărea în Capitală o asemenea manifestare va avea loc la sala Palatului Republicii Socialiste România.

„Prefața la activitatea vi-

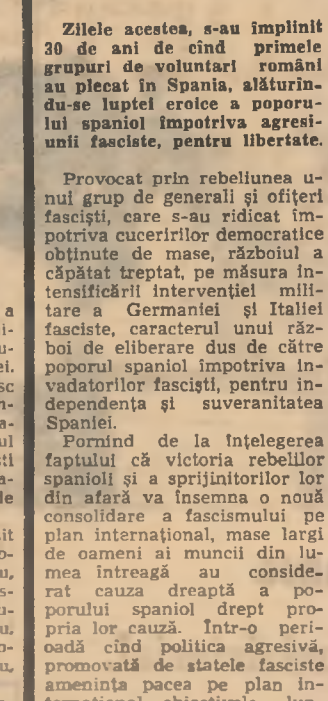
lor de naștere, de studii și de muncă, nu mai exprime nimic, nici măcar o caracterizare din partea sfîntului poporului din comuna de unde vine tîndul, de la întreprinderile unde a lucrat ultima dată, de la cooperative agricole de producție.

Deci, regulamentul elaborat de ministru nu obligă conducerea autobazelor să-și pună problema: cine sînt acești tineri de unde vin, care este profilul lor moral? Acest lucru este lăsat la latitudinea fiecărei întreprinderi care recrutează voluntari soferi. Și dacă la școlile din România, comportarea unor elevi, pregătirea lor teoretică, politică și cetățenească dovedește grădă cu care ei sînt selecționați în regiunile Suceava, Banat sau Oltenia, în schimb cei proveniți din regiunile Iasi, Bacău, Hunedoara, prin atitudinea față de școală și societate lasă să se înteească că au fost trimiși să fie făcuți soferi cu totul la întâmplare.

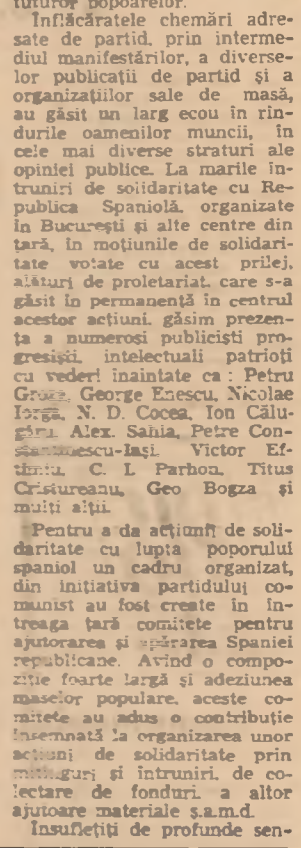
Viața a demonstrat că oamenii tineri, chiar și cei mal recalcitrați, trăind într-un colectiv bine organizat, atent, cu o opinie sănătoasă împotriva a tot ce e rău, pot fi modelați, transformați, ridicați din punct de vedere etic la nivelul aptitudinilor și posibilităților lor reale. În cazul de față, „omisiunile” de la recrutarea viitorilor soferi pot fi anulate prin muncă atentă de educație — în parșul cu cea de pregătire — pe care cadrele didactice, instructorii, organizația U.T.C. din școală ar desfășura-o cu răbdare și perseverență în rîndul ele-

„Frine”
 in pregătirea soferilor

„Mecanismul” e simplist — ne spunea tovarășul Constantin Drăgoi, directorul Școlii de soferi nr. 1. Autobazelor, pe baza unui anunț, recrutează fără discernmînt tineri între 17 ani și jumătate și 35 de ani, absolvenți a 4-7 clase. Dar, dosarul, în afara certificate-



Insuficienți de profunde sen-



Insuficienți de profunde sen-

— Sincer să fiu, ne-a spus dînsul, în cele 6 luni conduserea școlii nici nu are timp să cunoască pe toți cei 800 de elevi ai unei serii. Nici organizația U. T. C. nu-și poate exercita influența asupra masei de tineri. Activitatea organelor alese ale U.T.C. este scudă — cinci luni, din care 5-6 săptămîni sînt necesare numai pentru cunoașterea tinerilor între ei. Orice acțiuni s-ar întreprinde cu elevii soferi în aceste câteva luni și la programul lor care cuprinde de ore atît dimineața cit și după-amiază, eu le consider neconcludente. Un lucru e clar: soferii ies din școală la ora actuală incomplet pregătiți pentru că nu au posibilitatea nici să-și ridice nivelul politic și cultural-educativ și nici să sedimenteze cunoștințele teoretice și practice strîns legate de meserie.

În favoarea unui raport mai judicios între sarcinile actuale ale soferilor și pregătirea acestora s-a pronunțat și tovarășul Andrei Ionescu, director adjunct al școlii nr. 2, care a sugerat, ca pentru început, trecerea la un program de școlarizare mai îndelungat să înceapă prin menținerea în școală a tinerilor în timpul efectuării celor trei luni de practică.

Sînt propuneri la care subscriem. Ne exprimăm convingerea că ministerul tutelar va analiza cu atenție problemele ridicate și va căuta să ia măsurile cele mai bune pentru întărirea rolului școlilor de soferi.

ION MUTULESCU



DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

Adevărații vinovați

Autoritățile din Nicaragua, sprînjind fătii „clanul Somoza” au luat recent noi măsuri menite a netezi drumul candidatului lor la scaunul prezidențial din Managua. În acest scop s-a folosit drept pretext incidentele care au avut loc în capitala Nicaragueli cu prilejul unei meci de baseball. După cum au anunțat agențiile de presă, în timpul meciului, cîteva sute de spectatori în majoritate studenți, sfîdînd prezența joi noaptea debaterii în Comitetul pentru problemele politice, economice și sociale și Comitetul pentru probleme administrative și financiare. Comitetul politic a examinat activitatea grupului țărilor africane la O.N.U. și a diferitelor comitete ale O.U.A., discriminarea rasială și politica de apartheid din R.S.A., precum și proiectul de rezoluție referitor la situația din coloniile portugheze din Africa. Au fost adoptate două rezoluții referitoare la Africa de sud-vest și la situația din Somalia franceză. Ministrul afacerilor externe al țărilor membre ale O.U.A. se spune în rezoluția cu privire la Africa de sud-vest, consideră că perspectiva dominației Republicii Sud-Africane asupra acestui teritoriu este echivalentă cu ocuparea militară ilegală a unui stat independent. Rezoluția cheamă toate țările membre ale O.U.A. să acorde ajuto-



Prima zi din viața de elev (într-o școală din Tirana, capitala R. P. Albaniei)

Sesiunea Consiliului ministerial al O. U. A.

La sesiunea Consiliului ministerial al O.U.A. au continuat joi noaptea debaterile în Comitetul pentru problemele politice, economice și sociale și Comitetul pentru probleme administrative și financiare. Comitetul politic a examinat activitatea grupului țărilor africane la O.N.U. și a diferitelor comitete ale O.U.A., discriminarea rasială și politica de apartheid din R.S.A., precum și proiectul de rezoluție referitor la situația din coloniile portugheze din Africa. Au fost adoptate două rezoluții referitoare la Africa de sud-vest și la situația din Somalia franceză. Ministrul afacerilor externe al țărilor membre ale O.U.A. se spune în rezoluția cu privire la Africa de sud-vest, consideră că perspectiva dominației Republicii Sud-Africane asupra acestui teritoriu este echivalentă cu ocuparea militară ilegală a unui stat independent. Rezoluția cheamă toate țările membre ale O.U.A. să acorde ajuto-

Luptele din Vietnam

Joi noaptea patrioții vietnamezi au declanșat un atac puternic împotriva unor posturi ale trupelor saigoneze din provincia Tay Ninh. Vineri dimineața, luptele continuau lângă baza americană situată la cca. 5 km de orașul Tay Ninh, capitala provinciei cu același nume. Patrioții au lansat două puternice atacuri provocînd pierderi serioase brigăzii de infanterie usoră dislocată aici. Un fotoreporter al agenției Associated Press relatează că tirul mortierelor patrioților a atins și instalațiile forțelor armate filipineze, aflate nu departe de cele americane. Numeroase clădiri, vehicule și elicoptere au fost avariate. Insași sediul comandamentului brigăzii americane a fost serios avariat, în delta fluviului Mekong, transmise agenția Reuter, forțele patriotice și-au intensificat acțiunile în ultimele 24 de ore. În apropierea localității Can Tho, la 50 km sud-vest de Saigon, patrioții au minat drumul de acces spre zona operațiilor, împiedicînd sosirea de noi întăriri militare.

Congresul Partidului Muncii din Albania

Cuvîntul tovarășului Constantin Drăgan

TIRANA 4 (Agerpres). — În ședința de miercuri după-amiază a celui de-al V-lea Congres al Partidului Muncii din Albania a luat cuvîntul tovarășul Constantin Drăgan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., care a transmis salutul Comitetului Central al P.C.R.

Dragi tovarăși, Permiteți-mi ca, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al comunistilor și al întregului nostru popor, să vă transmit dv., delegați la cel de-al V-lea Congres al Partidului Muncii din Albania, și prin dumnea-voastră membrilor partidului și tuturor oamenilor muncii din Republica Populară Albaniă, un călduros salut tovarășesc și cele mai bune urări de succes.

Poporul român nutrește față de poporul fratelui albanez căldere sentimente de prietenie, prețuiește lupta sa îndelungată împotriva aștritorilor, pentru libertatea națională și socială, pentru eliberarea patriei sale de sub jugul fascist și instaurarea puterii populare.

Poporul român sprijină poziția guvernului R. D. Vietnam și a Frontului Național de Eliberare, acordă și în viitor viteazului popor vietnamez înțelepciune și ajutor politic, material și moral pînă la victoria finală asupra agresorilor americani. Considerăm că un rol important în curmare a agresivității S.U.A. în Vietnam l-ar avea intensificarea acțiunilor de mobilizare a opiniei publice mondiale în sprijinul luptei drepte a poporului vietnamez.

Comunicatul franco-nepalez

La Paris a fost dat publicității vineri comunicatul comun franco-nepalez, în urma vizitei oficiale pe care regele Nepalului, Mahendra, a făcut-o în Franța la sfîrșitul lui octombrie. În comunicat se arată că, Nepalul va fi reprezentat în Franța la nivel de ambasador, iar Franța va trimite o misiune diplomatică la Katmandu. Pînă în prezent, Nepalul era reprezentat în Franța de ambasadorul său la Londra.

Cîmp deschis pentru... contemplare?

După ce militarii argentinieni, răsturnîndu-l pe președintele Illia, au preluat conducerea la Buenos Aires, mai multe zvonuri vor adopta scurta față de noua regiune? Cum vor privi noi conducătorii mișcarea peronistă? Vor fi preferați peroniștii „cu Peron” sau cei „fără Peron”? Vor fi, dimpotrivă, ținuți la distanță sau chiar persecutați? Trebuie spus că interdicția de către militari a tuturor activităților politice (deci și a activității peroniștilor) nu răspunde întrebărilor de mai sus. Se putea foarte bine ca organizațiile politice să fie interzise și, în același timp, să se procedea la tratative cu puterile grupărilor peroniste, considerate, atunci, ca forța politică numărul 1 din țară (înafte de lovitura de stat, toți specialiștii indicau drept câștigători ai alegerilor ce urmau să se țină în toamna aceasta pe candidații peroniști. Se așteptau, deci, lămuriri în această privință.

În urmă cu vreo două sute de ani, insulele pustii erau la modă. Famosul pirat, căpitanul Kid, a debarcat într-o noapte cețoasă din toamna anului 1780 pe o mică insulă necolțită din Caraibi și a ascuns acolo o mare parte din comorile jefuite. Mai tirziu alți pirati, mai mult sau mai puțin celebri au urmat exemplul lui Kid.

Timpe de cîteva decenii insulele pustii au avut mare căutare. Treptat, însă, cererea în acest domeniu a scăzut. Goana după insule nepopulate a rămas doar în legendele cu pirai și comori ascunse. Unele informații recente au avut însă darul să ne sugereze că insulele pustii au ajuns iarăși la modă și peregrinările pirailor în căutarea de relicve necolțite sînt pe punctul de a trăi — ca să zicem așa — o a doua tînetă.

Robinsoni profesioniști

Una din marile griji ale lui Andre Malraux este de a găsi un adăpost, unde ar putea să depoziteze eventual capodoperele muzeelor franceze spre a le feri de bombardamente în caz de conflict nuclear. Soluția acestui probleme destul de dificilă nu poate fi momentan rezolvată decît prin utilizarea săliilor subterane, parțial conservate și care au fost descoperite de curînd la Mirabel în Tarn-et-Garonne. După sînt aceste galerii au fost construite de Cezar iar după alții de Inchiziție. În orice caz ele fac parte dintr-un sistem amplu de săli și coridoare săpate de oameni în diferite epoci pentru a se apăra de invadatori.

pe scurt

Agentia France Presse citind postul de radio Djakarta, relatează că Tribunalul militar special din orașul Medan (Sumatra de nord) a condamnat la moarte pe Djelaldin Nasution, fost secretar general al organizației din Sumatra de Nord a Partidului Comunist din Indonezia. Djelaldin Nasution a fost condamnat la moarte sub acuzația de a fi implicat în evenimentele din octombrie 1965.

Un detașament de partizani care acționează în statul Guericco au pătruns în localitatea Savana-Grand, ocupînd sediul prefecturii și telegrafului. După ce au capturat un număr important de arme și o mașină, ei s-au retras în munți. Pentru urmărirea partizanilor, au fost mobilizate trupele guvernamentale și detașamente ale poliției.

Juliu Cezar și Bomba Atomică

Una din marile griji ale lui Andre Malraux este de a găsi un adăpost, unde ar putea să depoziteze eventual capodoperele muzeelor franceze spre a le feri de bombardamente în caz de conflict nuclear. Soluția acestui probleme destul de dificilă nu poate fi momentan rezolvată decît prin utilizarea săliilor subterane, parțial conservate și care au fost descoperite de curînd la Mirabel în Tarn-et-Garonne. După sînt aceste galerii au fost construite de Cezar iar după alții de Inchiziție. În orice caz ele fac parte dintr-un sistem amplu de săli și coridoare săpate de oameni în diferite epoci pentru a se apăra de invadatori.

CĂMILELE SINT DE ORIGINĂ AMERICANĂ

Zoologii David Webb de la Universitatea din Florida, face afirmația de mai sus pe studiile fosilelor. După el, cămilele ar fi trăit în preile Americii de Nord acum 40 milioane de ani pe cînd în Asia ele au apărut abia acum 3 milioane de ani, ceea ce indică trecerea lor din America în Asia la începutul cuceririi cînd o bandă de pămînt lega cele două continente.

Prospectiuni cu ajutorul sateliților

Pe înaltul platou himalayan există un important zăcămint de fier, care nu a fost exploatat niciodată și care a fost pus în evidență de fotografiile în culori luate de cosmonautul Carpenter în cursul zborului său deasupra Asiei. S-a dovedit că și sateliții fără oameni la bord pot să aducă un sprijin prețios prospectării geologice și miniere.



LIBAN. Vinzător de suc de portocale pe o stradă din Beirut. Sucul este preparat pe loc în fața consumatorului, din portocale proaspete. Portocalele constituie una din principalele bogății ale Libanului